

Jindra Víková

Je později, než si myslíš
It's Later than You Think

Jindra Viková

Je později, než si myslíš
It's Later than You Think

Obsah

7	Jindra Víková (Milan Hlaveš)
12	Vztahy
16	Rozhovor (Terezie Zemánková s Jindrou Víkovou)
28	<i>Je později, než si myslíš</i> a jiné vzkazy (Terezie Zemánková)
36	Texty lásky (Terezie Zemánková, Pavel Baňka)
40	Prchavé okamžiky
44	Prchavé okamžiky (<i>Nalezený pes</i> a jiné asambláže) (Pavel Baňka)
64	Tajnosti
88	Tváře
94	Fragmenty (Jiří Hůla)
122	Symboły
148	Je později, než si myslíš
156	Homage to Jindra Víková (Helena Koenigsmarková)
160	Z mého deníku
190	Dodatky 2017
202	Biografie

Contents

8	Jindra Víková (Milan Hlaveš)
12	Relationships
24	Interview (Terezie Zemánková with Jindra Víková)
30	<i>It's Later than You Think</i> , and Other Messages (Terezie Zemánková)
36	Texts of Love (Terezie Zemánková, Pavel Baňka)
40	Fleeting Moments
44	Fleeting Moments (<i>A Found Dog</i> and Other Assemblages) (Pavel Baňka)
64	Secrets
88	Faces
106	Fragments (Jiří Hůla)
122	Symbols
148	It's Later than You Think
156	Homage to Jindra Víková (Helena Koenigsmarková)
160	From My Diary
190	Additions 2017
202	Biography

Jindra Víková, foto: Pavel Baňka, 2015

Jindra Víková, photo by Pavel Baňka, 2015

Vydání bilanční publikace Jindry Víkové lze jednoznačně označit za významnou událost uměleckého provozu. A to nejen v České republice, neboť činnost této vizuální umělkyně vykazuje mezinárodní přesahy. Netkví to pouze ve skutečnosti, že její tvorba je již od studijních časů inovativní a respektovaná, ale přidává se k tomu také nesmírně obětavá aktivita, kterou zejména v oblasti keramiky vykonává. Bez jejího hlasu by se těžko obešla různá jednání keramických komisí, má také kladný vliv na kvalitu zastoupení českých umělců na výstavách, v soutěžích a na sympoziích. Sympozia jsou ostatně dlouhá léta důležitou platformou, kde autorka nejen tvoří, ale navazuje také neformální kolegiální styky s tvůrci ze světa a umí je posléze využít nejen ve vlastní prospěch, ale především ve prospěch celé keramické obce.

Práce Jindry Víkové nemá pouze jednu fasetu, je bohatá a vybroušená jako diamant, ačkoliv v ní není ani náznak chladného kalkulu. Naopak je plná silných emocí a ohlasů náhlých citových hnutí, která se přirozeně přenášejí na diváka. Porozumění pletivu mezilidských vztahů lze označit za jednotící linii autorčina dosavadního díla. Stačí se podívat, jak rozčlenila obsah vlastních webových stránek do podkapitol: Doteky a gesta, Tváře a masky, lkony a symboly, Příběhy a záznamy, Hry a hrátky, Intimnosti a tajnosti. Vyjadřují podstatu i mnohotvárnost její tvorby, ve které nezáleží na tom, z jakého materiálu nebo jakým způsobem jsou jednotlivá díla ztvárněna, podstatná je potřeba sdělení. Plastiky z keramické hlíny, z porcelánu, z drátů, kresby, malby, asambláže, koláže, fotogramy, a dokonce i design se tu mísí v jednom velkém souboru plném prožitků. A zejména lásky. Ta je totiž v různých svých podobách jedním z podstatných témat Jindry Víkové, ke kterému se opakovaně a systematicky vrací.

Jindra Víková si je vědoma síly, kterou mají ženy. A také ona sama. V nadsázce by ji bylo možné označit za feministku, kdyby ovšem nebyla zároveň ženou pečující o domov a jeho klidnou atmosféru včetně zázemí pro muže, významného fotografa a pedagoga Pavla Baňku. Mluvíme spíše o odhodlání umělecky a lidsky se upřímně a bez zábrán vyjadřovat, být svobodná, sebevědomá, s vlastním pevným názorem na to, jak vypadá svět a jak má vypadat lidský život. Kolem života se vlastně celá tvorba Jindry Víkové tematicky pohybuje. A dotýká se přitom transcendentna, a tudíž i věčnosti.

Milan Hlaveš, Uměleckoprůmyslové museum v Praze, 2016

The publication of a new monograph about Jindra Víková can, without a doubt, be viewed as a notable event on the art scene, and not only in the Czech context, as Víková has been a long-standing presence on the international art scene. She has, ever since her student years, taken part in international activities – both in her creative work and through her participation in exhibition activities – rich both in their scope and the variety of media she explores. Víková has also participated in international symposia, long-term residential artist stays, and has been working as a visiting lecturer at foreign universities. Beyond that, the artist's frequent involvement in various international committees, above all in the field of ceramic art – her 'native' field, so to speak – has been valuable not just in terms of gaining fresh experience and insight, but it has also provided a platform for gaining and maintaining long-lasting international friendships and connections.

All of these activities have over the years served other Czech artists, as Víková is extraordinarily generous in sharing her experience and contacts. Her work has always (and especially in recent years) reached far beyond the realm of ceramic art – it is, without overstating the case and naturally multi-medial. The root of the multi-layered nature of her activities is likely to be found in her inquisitiveness and an insatiable desire to discover new possibilities of expression, a prominent trait of her character.

Jindra Víková's work is multifaceted; it is rich and polished like a diamond while lacking any hint of cold calculation. On the contrary, it is full of powerful emotions and reactions to sudden mood shifts, which are naturally transferred to the viewer. The understanding of the intricate web of human relationships can be regarded as a unifying thread running through Víková's work. Just consider how she subdivides her own web pages: Touches and Gestures, Faces and Masks, Icons and Symbols, Stories and Records, Games and Tricks, Secrets and Intimacies. These encapsulate the multifacetedness of her work, in which it does not matter what medium she uses or what style she employs, but what matters is the need to communicate something. Ceramic, porcelain, or wire sculptures, drawings, paintings, assemblages, collages, photograms, as well as design all intertwine in one glorious collection of experiences and emotions. And love. For love is, in its many manifestations, one of Jindra Víková's most prominent themes, one she repeatedly and systematically revisits.

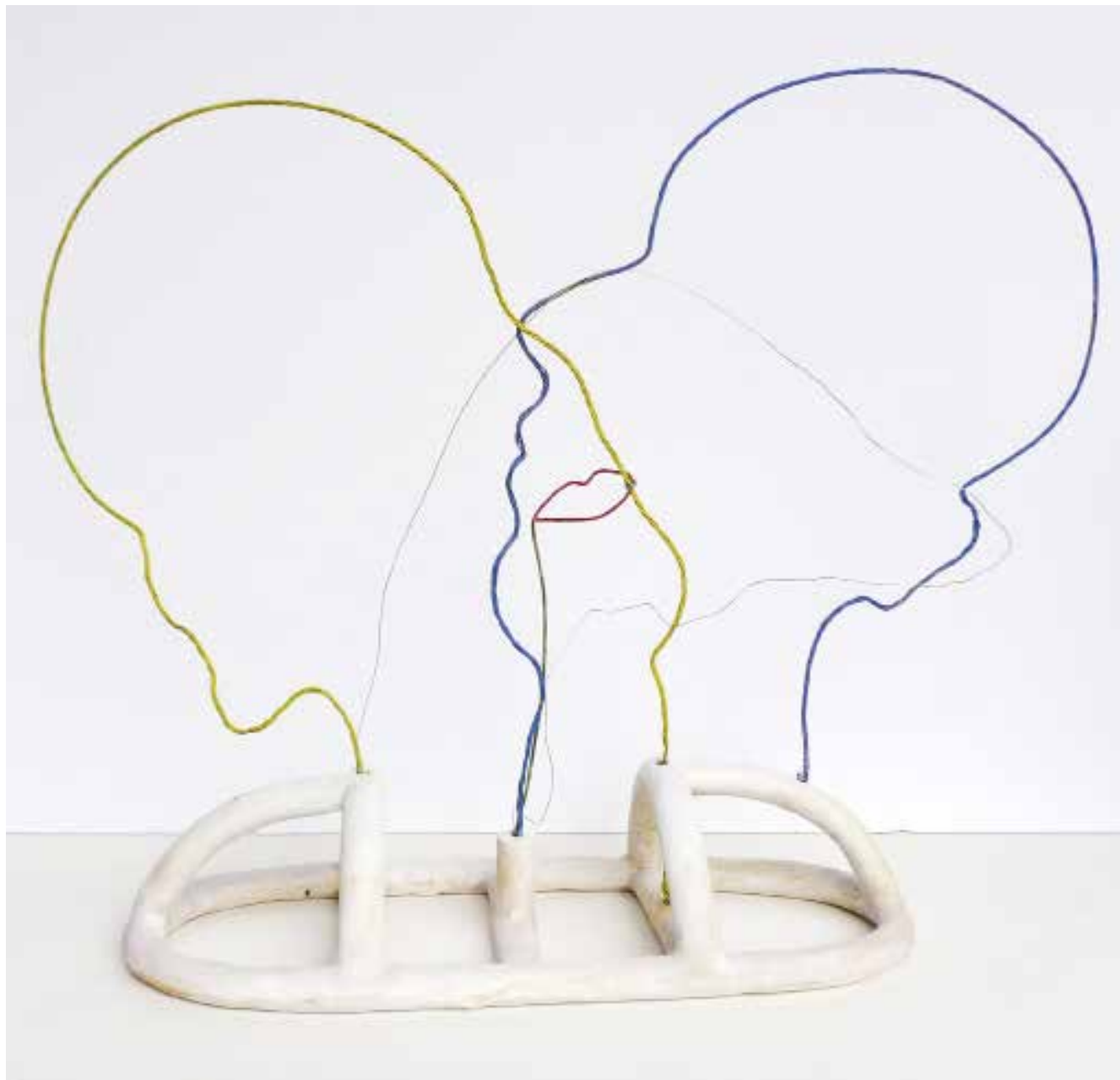
Jindra Víková is well aware of the power possessed by womankind. And by herself personally. We could perhaps describe her as a feminist but at the same time, she is a home-maker, creating a calm and homely atmosphere for her husband, the eminent photographer and pedagogue Pavel Baňka, with whom she leads a sort of 'permanent artistic dialogue', as encapsulated by the eponymous title of one of their joint exhibitions.

In Víková's work, there is a clear determination to freely and honestly express herself as an artist and a human being, to be free and self-confident, possessing her own firm view of the world and of what human life should be like. In fact, the whole of Jindra Víková's work is thematically centred around life itself. And while doing that, it touches on the transcendent, and by extension, the eternal.

Milan Hlaveš, Museum of Decorative Arts in Prague, 2016

Z cyklu Siluety, 1999, 40×50 cm, drát, porcelán
From the series Silhouettes, 1999, 40×50 cm, wire, porcelain

Autoportrét II., 2015, 21×29,7 cm
Selfportrait II., 2015, 21×29.7 cm

Autoportrét, 1992, 70 cm, kamenina,
zastoupení ve sbírce: Karla a Gabriely Kváčových
Self Portrait, 1992, 70 cm, stoneware,
Collection: Mr. and Mrs. Kváča

VZTAHY

Jednou z hlavních duševních sil, která ovlivňuje naše životy od samého počátku, je *touha*. Od raného dětství v nás dřímají nejrůznější touhy, které uchováváme ve svém nitru a neodvažujeme se je vyjevit. Jednou z nejmocnějších tužeb je erotická touha začínajícího milostného vztahu. Právě tou byla inspirována série mých kreseb a malovaných talířů.

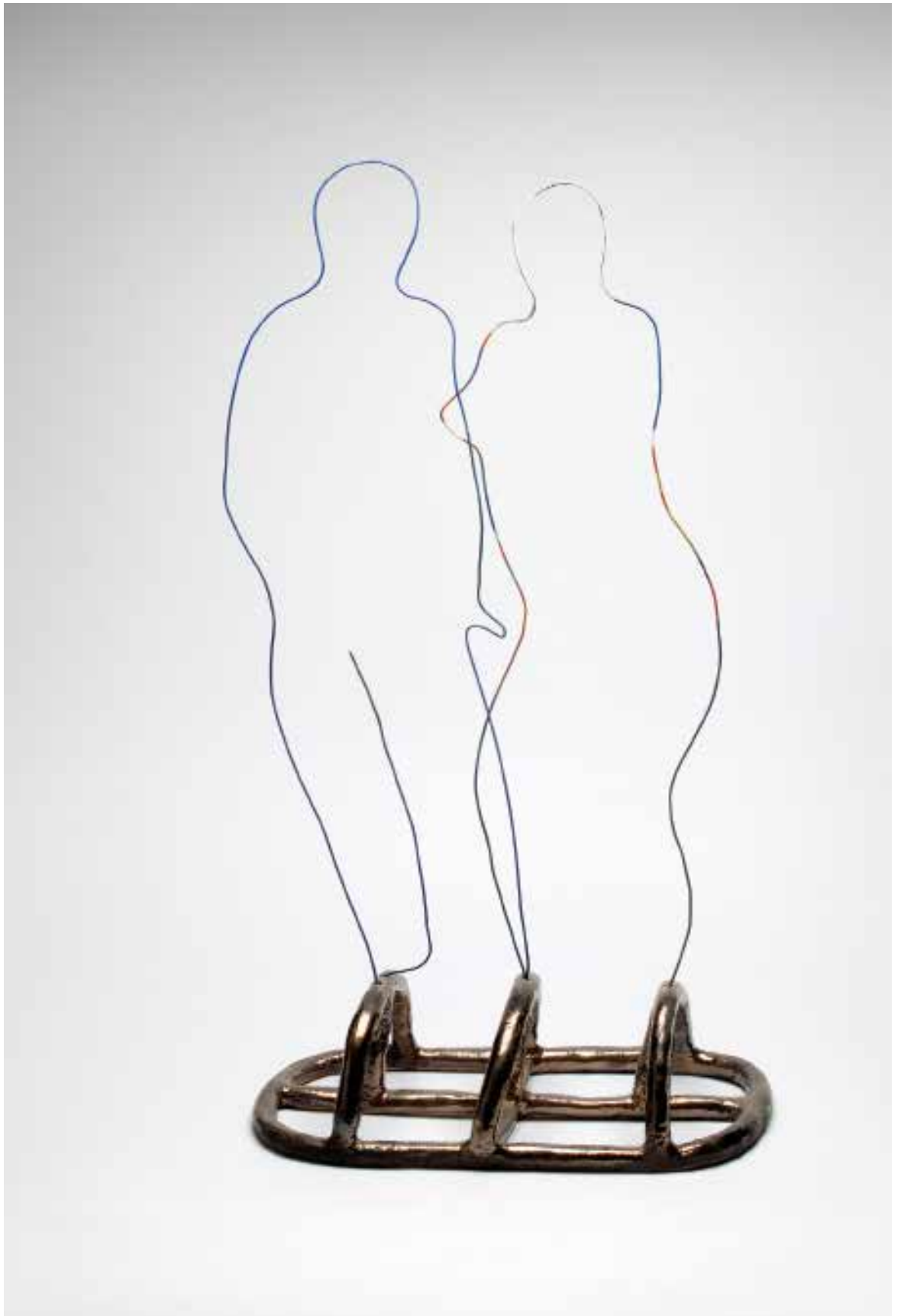
J. V. 2015

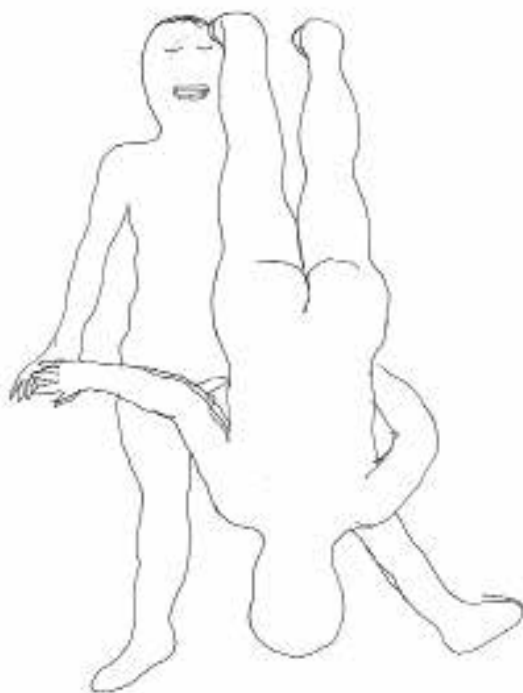
Relationships

Desire is one of the major emotional forces affecting our lives from the very beginning. From early childhood on, we always possess one desire or another and it sometimes remains contained inside us as and we are afraid to reveal it. One of the most powerful desires is the erotic desire of an early love relationship. My series of drawings and series of similarly painted plates are inspired by that.

J. V. 2015

Dvojice, 1998, 50 cm, porcelán, drát
Couple, 1998, 50 cm, porcelain, wire

Rozhovor Terezie Zemánkové s Jindrou Vikovou, 2016

Terezie Zemánková (T): Knihu, která retrospektivně mapuje tvou tvorbu, jsi vydala relativně nedávno. Proč vzniká tato nová publikace? Jaká byla motivace?

Jindra Viková (J): Tato kniha nemá povahu retrospektivy. Vznikla proto, že v posledních letech stále více používám kresby – také koláže a asambláže jsou mně bližším způsobem sebevyjádření. Lákala mě však možnost nedělat knížku jako přesně vymezený útvar mapující tvorbu, ale spíše jako deník emocí, představ a myšlenek, vyjádřených jednou kresbou (nejčastěji i kvůli rychlosti záznamu) anebo koláží, asambláží, ale také stále i sochou nebo reliéfem.

T: Proslavila jsi se jako sochařka. Poslední dobou se ale v rámci tvé tvorby prosazují i jiná média než keramika a porcelán. Vytváříš asambláže, koláže a čím dál více také kresby. Existuje mezi těmito technikami nějaká hierarchie?

J: Kresby jsem doposud málo vystavovala, vlastně skoro vůbec. Zpočátku to byly to pro mne spíše privátní záznamy, jakési poznámky na okraji dění. Jak však čas běží, toto vyjádření je pro mne stále důležitější, protože mohu reagovat bezprostředně na právě prožívané okamžiky. Stejně tak kresba, ale i koláž nebo asambláž vznikají často impulzivně jako reakce na situaci. Kresba je tou nejvíce bezprostřední formou, ale i pro koláž či asambláž použiji často fotografii buď svou vlastní, nebo nalezenou a tu doplním materiály také často nalezenými. Mám přitom pocit jistého dobrodružství a objevování neznámého.

Plastiky – většinou z keramické hlíny – oproti tomu vznikají postupně, jsou závislé na technologickém postupu a vyžadují klid a soustředění. Pro mne jsou zpětně vzato všechna tato média stejně významná.

T: Kresba, zvláště u sochařů, bývá často vnímána jako prostředek pro vytvoření rychlých záznamů nápadů, skic... Je tomu tak i u tebe? Má každá plastika své přípravné kresby?

Jakými kresbami v prostoru jsou vlastně tvé drátěné objekty... Jaké možnosti ti kombinované techniky otevírají?

J: Přípravné kresby, skici, sice někdy používám, ale spíše jen jako záznam nápadu. Často však vytvářím plastiky i bez pomocné skici. Pokud jde o mé drátěné figurativní objekty, pokoušela jsem se opravdu o jakousi kresbu v prostoru, která je na hranici mezi dvěma a třemi dimenzemi. Jsou vlastně podobné mým siluetám odlévaným z tenkého porcelánu, které jsou ovšem pouze v komorním formátu na rozdíl od zmíněných drátěných figur.

T: Kresebné prvky byly součástí tvých plastik už v osmdesátých letech. Stejně tak se ve tvé tvorbě setkávají často figurace a abstrakce v jakési přirozené symbióze. Kdy nastává moment, že se uchýlíš k abstraktním motivům a proč?

J: Na tuto otázku neznám odpověď, snad bych mohla pouze říci, že odpovídá šíři mého osobního zájmu. Mě samotnou v galeriích také oslovují obě tyto formy a nevím vlastně proč.

Je to spíše otázka nějakého vnitřního pocitu, který bych nazvala souznění. Já sama dělám věci, se kterými musím vnitřně souznívat.

T: Ve tvé ikonografii se vracejí určité motivy. Mám na mysli psa nebo například vlky, jeden z nich dokonce tančí se ženou. Opakují se také brouci... Vážou se tyto motivy k nějaké konkrétní události, zážitku?

J: Svět lidí a svět zvířat jsou pro mne zcela propojeny. Od dětství jsem milovala zvířata a mám k nim dodnes mimořádně vřelý vztah.

Z cyklu Siluety III, 1999, 29×50 cm, drát, porcelán, zastoupení ve sbírce: 8smička, Humpolec, Česká republika
From the series Silhouettes III, 1999, 29×50 cm, wire, porcelain, Collection: 8smička, Humpolec, Czech Republic

Také pohádky a báje, které většinu z nás silně formují, když je v dětství nasáváme jako své rané, fantaskní představy, mě ovlivnily na celý život.

Proto se ve zvířecích motivech prolínají tyto imaginativní příběhy z dětství s těmi pozdějšími, prožitými reálně. Jsou tu vedle sebe vlci, gepardi, ale i psi a kočky. A to vše je zasazeno do světa lidí.

T: Jaký je tvůj tematický rezervoár? Mění se nějak s dobou a tvojí osobní situací? Můžeš být konkrétní?

J: Zcela určitě tyto věci souvisí s dobou, mojí zkušeností a s tím, co vnímám kolem sebe, ať už z reality, nebo literárních příběhů, filmů, hudby a jiných zdrojů imaginace. Čím dál víc mě zajímají věci zdánlivě obyčejné, neatraktivní.

T: Často pracuješ v sériích či cyklech. Jak dlouho tě jedno téma unese?

J: Mění se to, závisí to asi i na mém osobním období a také na síle nových objevů inspirace, které mě často od rozpracovaného cyklu odvedou jinam, ale já se často, třeba i po letech, k některým tématům vracím.

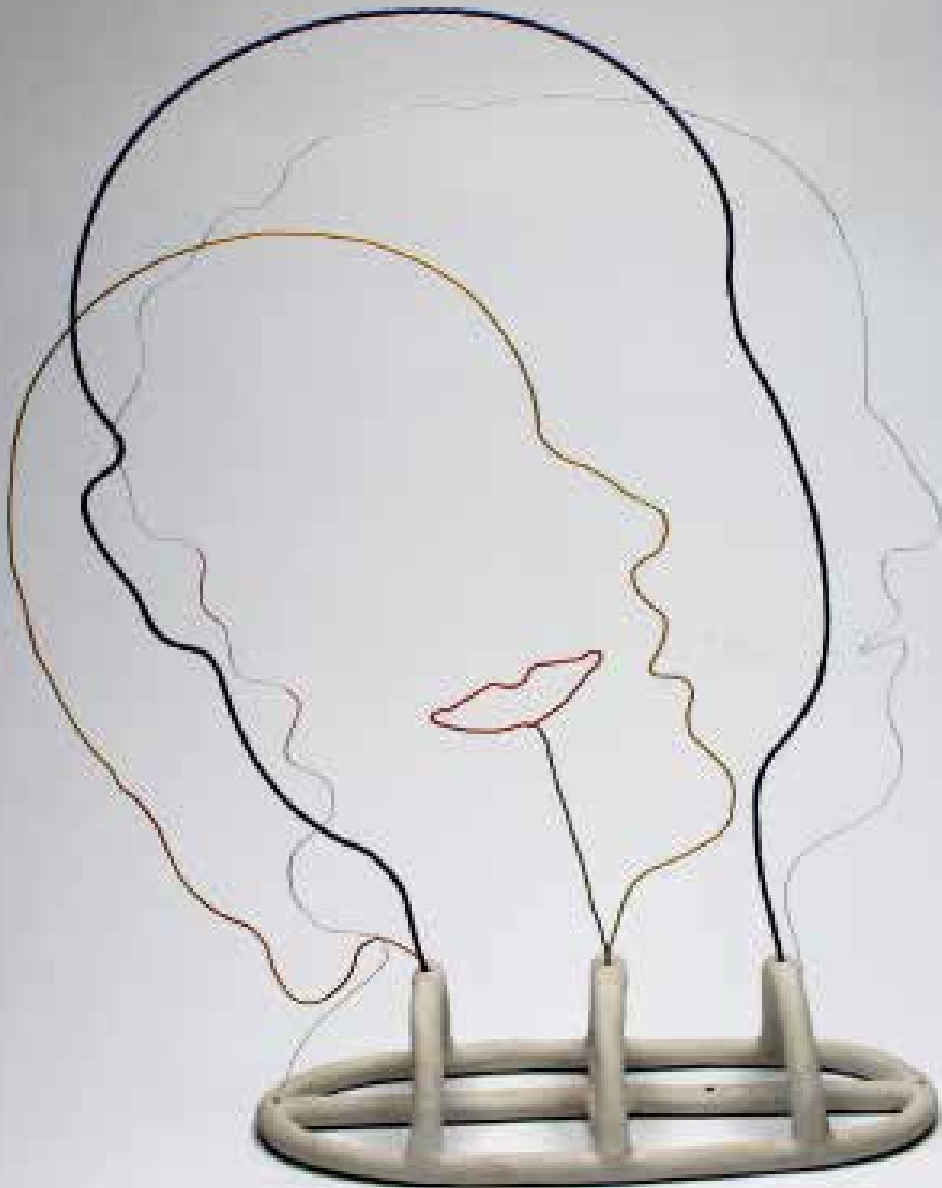
T: Práce s keramikou a porcelánem může svádět k dekorativnosti a líbeznosti. Jak se ti daří vybalancovat tu křehkou hranici?

J: K dekorativnosti či líbeznosti může svádět kterýkoliv materiál, dokonce i čistý papír nebo prázdné plátno.

Možná spíš narážíš na to, že se v tomto materiálu objevuje mnoho kýčovitých a podbízivých, spíše dekorativních předmětů nežli uměleckých děl. Na druhé straně jej používalo mnoho významných tvůrců, například Pablo Picasso nebo Otto Gutfreund.

T: Jaký má pro tebe krása v umění smysl? A jaký má pro tebe smysl umění jako takové? Je to hra? Reflexe reality? Zdroj krásy? Cesta, jak sdělit nevyslovitelné?

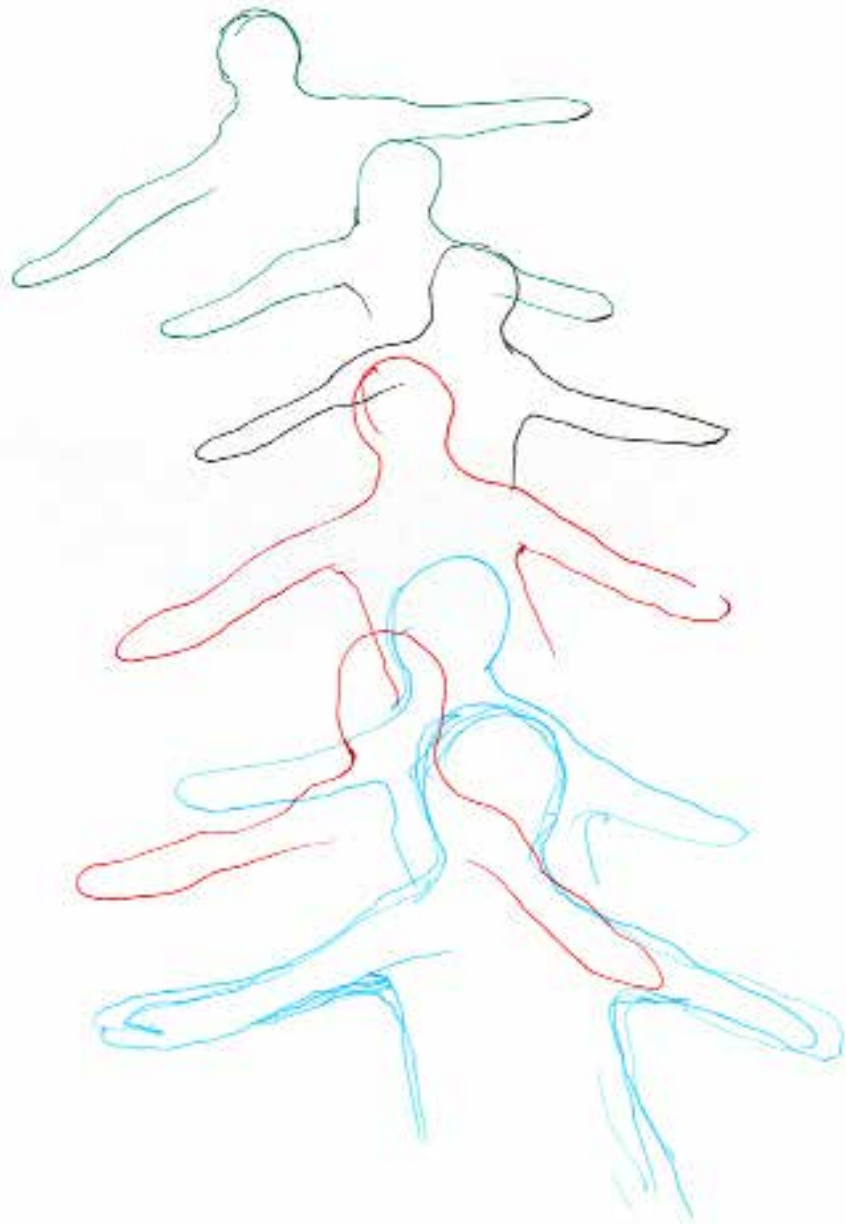
J: Umění je pro mne proces poznávání, a to nejen toho kolem mne, ale především sebe sama.

20 Z cyklu Siluety VI, 1999, 48 × 39 cm, drát, porcelán, zastoupení ve sbírce: Museum Kampa, Praha, Česká republika
From the series Silhouettes VI, 1999, 48 × 39 cm, wire, porcelain, Collection: Museum Kampa, Prague, Czech Republic

Interview

Terezie Zemánková with Jindra Víková

Terezie Zemánková (T): You recently published a book retrospectively mapping your creative journey. What was the motivation for putting together this new book?

Jindra Víková (J): This new book is not a retrospective. The impetus for it was the growing importance of drawings, collages, and assemblages in my work, as these are increasingly becoming my main means of self-expression.

I was also attracted by the idea of putting together a book which would not cover a specific segment of work but rather be conceived as a diary of emotions, ideas, and thoughts expressed by a single drawing (usually the quickest means of recording something) or by a collage, an assemblage, and also by a sculpture or a relief.

T: You made your name as a sculptor. In your recent work, however, other media have come to the fore, not just ceramic clay and porcelain. You create assemblages, collages, and, increasingly drawings. Do you have a certain hierarchy among these different techniques?

J: Up to now, I have only rarely – hardly ever, in fact – exhibited my drawings. To begin with, I viewed these rather as my private records, notes in the margin as it were. As time goes by however, drawings, as well as collages or assemblages, have gained more importance for me, precisely because they offer the immediacy of reaction to whatever I am experiencing at a given moment. My drawings, and collages and assemblages, too, are often created impulsively, as a reaction to a particular situation. Among these forms, drawing has the greatest immediacy, but even for collages and assemblages, I will often use a photograph, whether it be mine or one I stumbled upon, which I will then complement with other materials, frequently also collected as objets trouvés. This process gives me a certain sense of adventure and discovery of the unknown.

Sculptures, on the other hand, mostly made of ceramic clay, are created gradually, they are dependent on sticking to the process, and they require peace of mind and focus. With the benefit of hindsight, I would say that, for me, all these media are of equal importance.

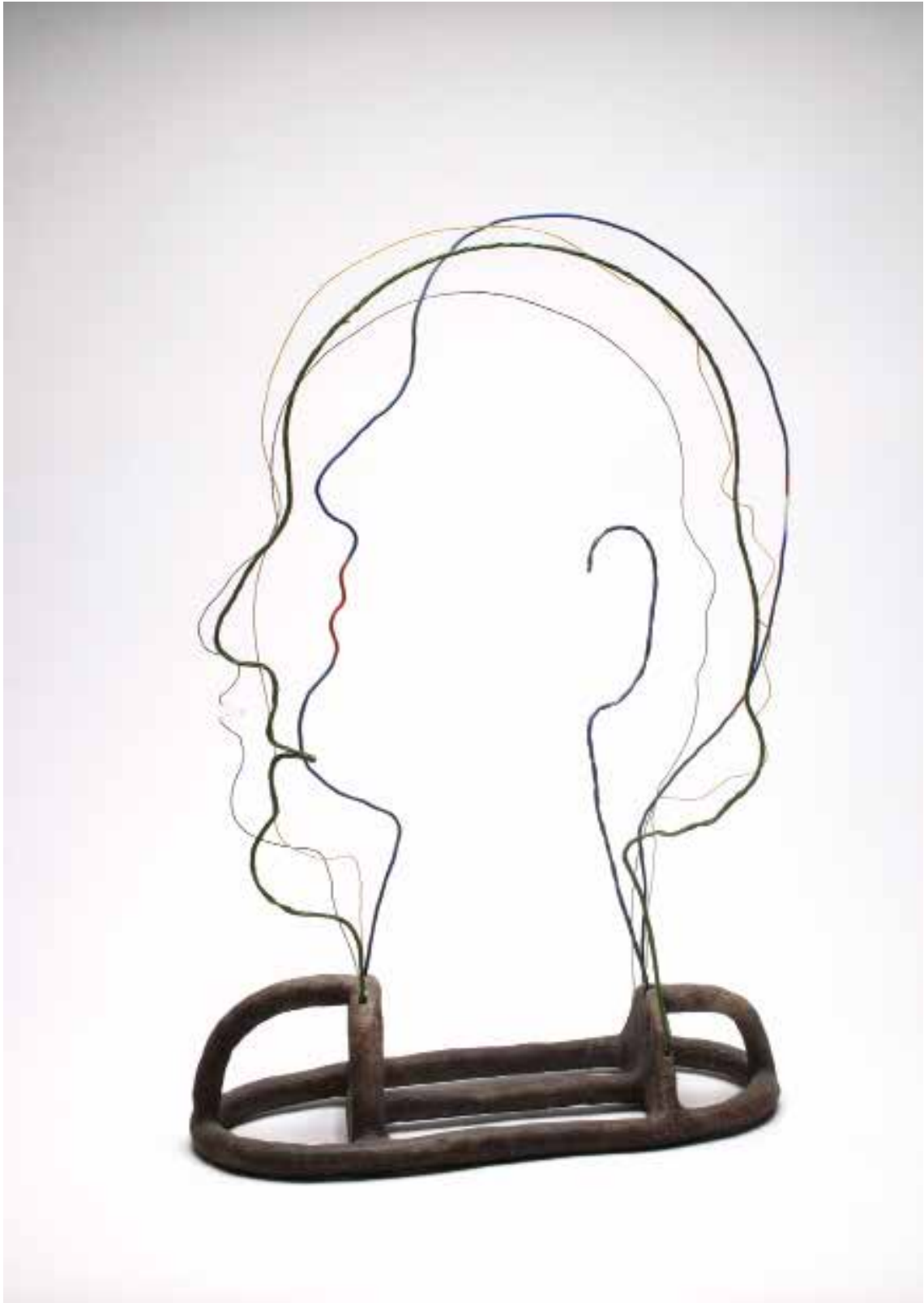
T: For sculptors in particular, drawing is often seen as a means of quickly noting down ideas, sketches... Is that how you see it? Do you make preparatory sketches for each individual sculpture? Your wire objects are in fact a sort of spatial drawing... What new possibilities do combined techniques unlock for you?

J: While I do sometimes use preparatory sketches, these are mostly only in the form of recording an idea. I often create sculptures without any preparatory sketches. As for my wire figurative objects, I was indeed attempting a sort of spatial drawing, something hovering on the borderline between two and three dimensions. They are, in fact, akin to the silhouettes I cast in thin layers of porcelain; however, on a much smaller scale than the wire figures you mentioned.

T: Ever since the 1980s, there have been elements of drawing in your sculptures. In a similar way, aspects of the figurative and the abstract meet in your work in a natural symbiosis. At what moments do you find yourself reaching for abstract motifs, and what is the impetus behind this?

Z cyklu Siluety IV, 1999, 29×50 cm, drát, porcelán
From the series Silhouettes IV, 1999, 29×50 cm, wire, porcelain

Navždy spolu, 1995, 16 × 42 cm, porcelán
Together Forever, 1995, 16 × 42 cm, porcelain

- J: I don't know the answer to this question. Perhaps I could say that it corresponds with the breadth of my own personal interests. When viewing art in galleries, I'm also attracted to both these forms, I really don't know why. It is rather a matter of some inner feeling; perhaps we could call it resonance. I myself always have to feel an inner resonance with the pieces I create.
- T: Certain motifs recur throughout your iconography. I am thinking in particular of dogs, wolves, a wolf dancing with a woman. Insects appear repeatedly, too... Is there a connection to a specific event or experience?
- J: I view the human world as thoroughly interconnected with the animal world. I adored animals when I was little and still do to this day. Fairy tales and fables, which have a strong formative influence over most of us as we draw our early flights of fancy from them, have also had a life-long impact on me. Therefore these imaginative stories from childhood intertwine in these animal motifs with later, real-life ones. There are wolves, cheetahs, as well as cats and dogs, all set in the context of the human world.
- T: How would you describe your thematic repertoire? Has it changed over time or depending on your particular personal situation? Can you elaborate on this?
- J: There is certainly a connection to the times, my own personal experience, and everything that is happening around me, whether it is everyday reality, literary stories, or movies, music, and other sources nourishing my imagination. I feel increasingly more attracted to things which are seemingly mundane and unappealing.
- T: You frequently use the format of series or cycles. How long can a single theme 'carry' you?
- J: It varies and it probably also depends on my personal situation and also on the aims of newly discovered inspirations, which often lead me from an unfinished cycle to new areas; but I frequently revisit topics, even after several years have gone by.
- T: Ceramic art can sometimes descend into the overly decorative and twee. How do you manage to tiptoe this delicate line?
- J: Any medium can lead you into decorativeness or 'cuteness', even a blank sheet of paper or canvas. Perhaps you are alluding to the fact that some work in this area is kitsch, and pandering to popular taste - decorative objects rather than works of art. On the other hand, many great artists such as Pablo Picasso or the Czech sculptor Otto Gutfreund had their work used as decorative objects.
- T: What do you think is the meaning of beauty in art? And what is the meaning of art as such? Is it a game? A reflection of reality? A source of beauty? A way to express the inexpressible?
- J: I see art as a journey of discovery, not just of that what is around me but first and foremost of my own self.

„Je později, než si myslíš“ a jiné vzkazy

Přestože se Jindra Víková v počátcích své tvorby profilovala především jako sochařka vyjadřující se v keramické hlině, v závěru končícího milénia začíná postupně používat i jiná média. Za poslední dekádu se vyvinula v přirozeně multimediální umělkyni, která senzitivně zpracovává nejrůznější podněty. Zatímco kresba, malba a klasická koláž ji průběžně provázely celý život, experimentování s fotografickými technikami pro ni bylo novou výzvou. Objem, hmotu a dotyky vtisknuté do modeláže zde nahradila hra světla a stínů, a především pak zásadní významový posun. Její tvorba získala nový konceptuální rozměr, a to se odrazilo nejen v práci s fotografickými technikami, ale zpětně i v sochařství, ke kterému se stále vrací. Díky těmto svým výletům do jiných oblastí výtvarného umění, než ve kterých byla původně zaškatulkována, se Víková přiřadila ke stále početnější skupině „nezařaditelných“.

Do prostoru mezi fotografií a malbou vstoupila Víková již v devadesátých letech předchozího milénia svými kolážemi a asamblážemi, které na počátku tohoto začala digitalizovat. Jako podklady používala jak náhodně nalezené fotografie a snímky z tiskovin, tak i své vlastní fotografie. Důležité byly především její záběry pořízené v Museum of Natural History v New Yorku, které často používala jako pozadí pro nalezené negativy fotek dětí a teenagerů, kterým ponechala původní tonalitu. Vzniklý kontrast mezi hyperrealistickou popisností muzeální technoramy a iluzivní negativně zobrazené postavy v popředí vytváří zvláštní napětí.

Současně se zapojením fotografických technik dochází v tvorbě Jindry Víkové k určité výrazové simplifikaci. Mízi popisné detaily a zůstávají výmluvná gesta, která přerůstají v symboly. S novými technikami se zároveň rozpíná i její tematický záběr. Asambláže a fotokoláže, které vznikaly nejprve z vypůjčených příběhů z cizích, anonymních fotografií, nyní rozvádí do mnohovrstevnatých narativních struktur. Dříve intimní, vztahové, psychologické motivy jsou nyní překlenuty hutnými tématy humanity s transcendentálním přesahem. Vynořují se i otázky posledních věcí člověka. Útržky skutečnosti, které tím, že je přemalovává, přetváří a klade do vzájemných souvislostí, naplňuje novým obsahem. V tomto ohledu je nejvýraznější cyklus s výmluvným názvem „Je později, než si myslíš“, kde autorka do historických fotografií zasahuje přímo malbou a dotváří tak poselství snímku v dějinné perspektivě. Fotokoláže s vymizelými siluetami aktérů historických událostí poukazují, že stačilo málo a vše mohlo být jinak. Hromada lidských lebek završená tvářemi směřících se dívek je mrazivým a zároveň něžným mementem mori.

Další kapitolou práce Jindry Víkové v uvedeném meziprostoru jsou její fotogramy. Patří sem jednak cyklus variací vztahu rukou z roku 2002, ale především ty, které vznikly jako kontaktní printy s použitím papírových negativů, s nimiž Víková pracovala jako s akvarelovou malbou na papíře. Z těchto primárních „maleb“ následně vznikaly pozitivy překopírováním v temné komoře na černobílé bromostříbrné papíry. Tento proces byl obvykle ještě multiplikován několikerým kopírováním s alternativními úpravami ve vlastním vyvolávacím procesu. Tím vznikly variace černobílých obrazů stejné tváře, které působí jako proces změny odpovídající stavům duševního rozpoložení a jeho prosakování do fyzické podoby tváře. Zde se lze jen stěží zbavit tušení podobnosti s (s největší pravděpodobností manipulovanými) fotografiemi ze spiritistických seancí, na kterých bylo zachyceno fluidum či přímo náznak tváře zemřelého.

Navždy spolu, 1995, 18 × 42 cm, porcelán
Together Forever, 1995, 16 × 42 cm, porcelain

Použití nových technik je pro Jindru Víkovou vždy novým impulzem, který její tvorbu posouvá nejen po formální stránce, ale především ji vyzývá k uchopení nových témat. V tom zcela přirozeně navazuje na Bělu Kolářovou, s její ludickou vášní pro experiment, jehož prostřednictvím vyjadřuje mnohem závažnější souvislosti, než se může na první pohled zdát.

Terezie Zemánková, 2010

“It’s Later than You Think”, and Other Messages

Despite the fact that at the start of her career Jindra Viková presented herself primarily as a sculptor working with ceramic clay; at the end of the millennium she began to gradually use other media as well. During the past decade she has developed into a natural multi-media artist, who works sensitively with the most varied of stimuli. While drawing, painting and classic collage accompanied her all her life, experimenting with photographic techniques was a new challenge for her. Volume, mass and touch impressed into modeling were replaced here with toying with light and shadows, and a fundamental shift in meaning. Her work obtained a new conceptual dimension and this was also reflected in her work with photographic techniques, as well as retroactively in the sculpture that she continues to return to. Thanks to her forays into other areas of the creative arts, besides those that she was originally categorized in, Viková has joined the ranks of the steadily growing group of artists who refuse to be pigeon-holed. Viková entered the space between photography and painting in the early 1990s with her collages and assemblages, which at the start of that century she began to digitalize. She used both randomly discovered photographs and images from magazines as well as her own photographs as source materials.

Most important were her shots taken in the Museum of Natural History in New York. She used these as backgrounds for found negatives of photos of children and teenagers, leaving their original tonality. The created contrast between hyper-realist descriptiveness of museum technoramas and illusive negatively-shown figures in the forefront creates a strange tension. Parallel to the introduction of such photographic techniques, a certain simplification of expression occurs in Jindra Viková’s work. Descriptive details disappear and suggestive gestures remain. These grow into symbols. With the new techniques her thematic scope also expands. She now elaborates assemblages and photo-collages that first developed from the borrowed stories of strangers, anonymous photographs, into multi-layered narrative

Z mého deníku VI, 2015
From My Diary VI, 2015

Sny před ránem, 2013, 29,7×21 cm
 Dreams before Dawn, 2013, 29.7×21 cm

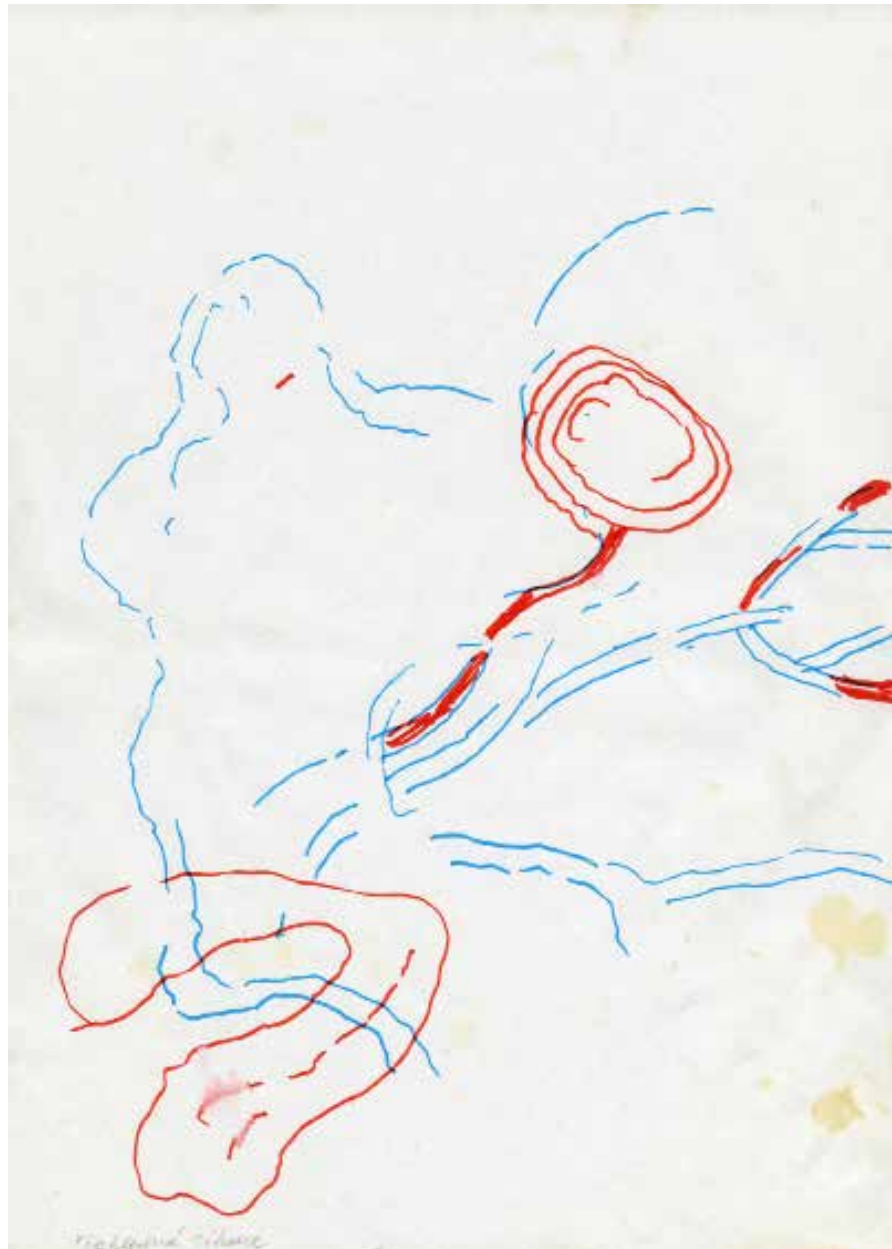
structures. Previously intimate, relationship-based, psychological motives are now bypassed by coherent themes of humanity with a transcendental overlap. Questions surrounding man's last affairs surface. Fragments of reality are now filled with new contact as she repaints and reshapes them and puts them in mutual correlations, In this regard her most expressive series is the one with the suggestive title, It's Later than You Think, where the artist intervenes directly in historical photographs by painting and thus completes the message of the image in a historical perspective. Photo-collages with the disappeared silhouettes of actors from historic events show that with just a small change everything could have ended up differently. A pile of human skulls crowned with the faces of smiling young girls is both a chilling and at the same time a gentle memento mori. A further chapter in Jindra Víková's work in the aforementioned inter-space is her photograms and cliche verre techniques. Here we can examine both the series of variations on the relationship between hands dating from 2002, but also sequences of faces, photographic prints based on painted paper negatives. The use of new techniques is always an impulse for Jindra Víková, pushing her works forward not only on a formal level, but also challenging her to understand new themes. In this completely natural way she builds on Běla Kolářová's work with her passion for experiments through which she expresses much more profound connections than first meet the eye.

Terezie Zemánková, 2010

Figura s kruhovou hlavou, 2014, 26×22 cm, porcelán
Figure with a Circular Head, 2014, 26×22 cm, porcelain

Množení se sestává z drobných figurek z pálené hlíny, buď jako osamocené figury, nebo pohromadě s dalšími keramickými či nalezenými předměty. Tváře mají skryté a jsou v horizontální poloze. V tomto cyklu vyjadřují neviditelný vztah mezi základními životními silami, jakými jsou zrození, milostný akt a umírání. Póza každé jednotlivé postavy vyjadřuje buď touhu po ochraně, polohu novorozence hned po porodu, chvíle před nebo po milování, nebo očekávání smrti.

J. V. 2002

Multiplication consists of small, fired, clay figures either as single figures, or assembled with clay or found objects. The face is hidden and the figure is positioned horizontally. In this series I am expressing the invisible connection between life's primal forces of birth, making love, and death. The pose in each figure expresses either the longing for protection, or the basic shape of human beings just after birth, the period before or after making love, or waiting for death.

J. V. 2002

Texty lásky

Téma *Texty lásky* Jindra Viková poprvé otevřela již v roce 2004, tedy přesně před deseti lety v pražské galerii Via Art. Vstupuje tedy podruhé do stejné řeky. Co ji k tomu vede? Již tehdy na výstavu reagoval velmi zajímavě Milan Hlaveš ve své recenzi pro časopis *Ateliér*. Výstavu a její autorku sice ocenil, ale téma lásky a slov vážících se k ní poněkud zpochybnil termínem „opotřebenost“. Tím myslel především nadužívání těchto slov jejich komercializací a následným úpadkem do banality.

Jak se zdá, téma lásky a slov není stále pro Jindru Vikovou vyčerpáno. Láska je pro ni zřejmě pojmem pro život tak základním a zásadním, že jí ho nic nedokáže devalvovat. Asi tak jako slova „máma“, „táta“, „narození“ a „smrt“. Nebo naopak slova jako „pohlazení“, „čekání“, „touha“, „radost“ nebo „smutek“. Také ta jsou v textech užívána příliš často, což může působit banálně. Všechna ale patří k základním slovům naší lidské existence, a i když jsou nadužívána, vždy se z pasti banality dokážou nakonec vymanit.

Terezie Zemánková a Pavel Baňka, úryvek z textu z katalogu *Texty lásky*, 2014

Texts of Love

Jindra Viková first explored the topic of *Texts of Love* a decade ago, in 2004, in a show at the Prague gallery Via Art. What is the impulse that is urging her to step into the same river twice? Back in 2004, the art historian Milan Hlaveš offered an interesting review in the magazine *Ateliér*. While being very positive about the show and the artist herself, he felt somewhat dubious towards the topic of love and words related to it, describing them as 'jaded'. What he had in mind was that through over-usage and commercialisation, these words become devalued and banal.

But it seems that Jindra Viková does not consider the topic of love and words exhausted. Love for her would appear to be a concept so primal and fundamental to life that nothing can devalue it. Just as words like 'mum', 'dad', 'birth', and 'death' are. Or 'caress', 'waiting', 'longing', 'joy', or 'sadness'. These too get overused in various texts, which may cause their perceived banality. They all belong, however, to the cornerstones of our human existence, and no amount of overuse can confine them to the trap of banality.

Terezie Zemánková and Pavel Baňka, passage from a text for the catalogue *Texts of Love*, 2014

Láska, 2004, 191×28 cm, porcelán, zastoupení ve sbírce:
Icheon World Ceramic Exposition, Jižní Korea
Love, 2004, 191×28 cm, porcelain,
Collection: Icheon World Ceramic Exposition, South Korea

PRCHAVÉ OKAMŽIKY

Fleeting Moments

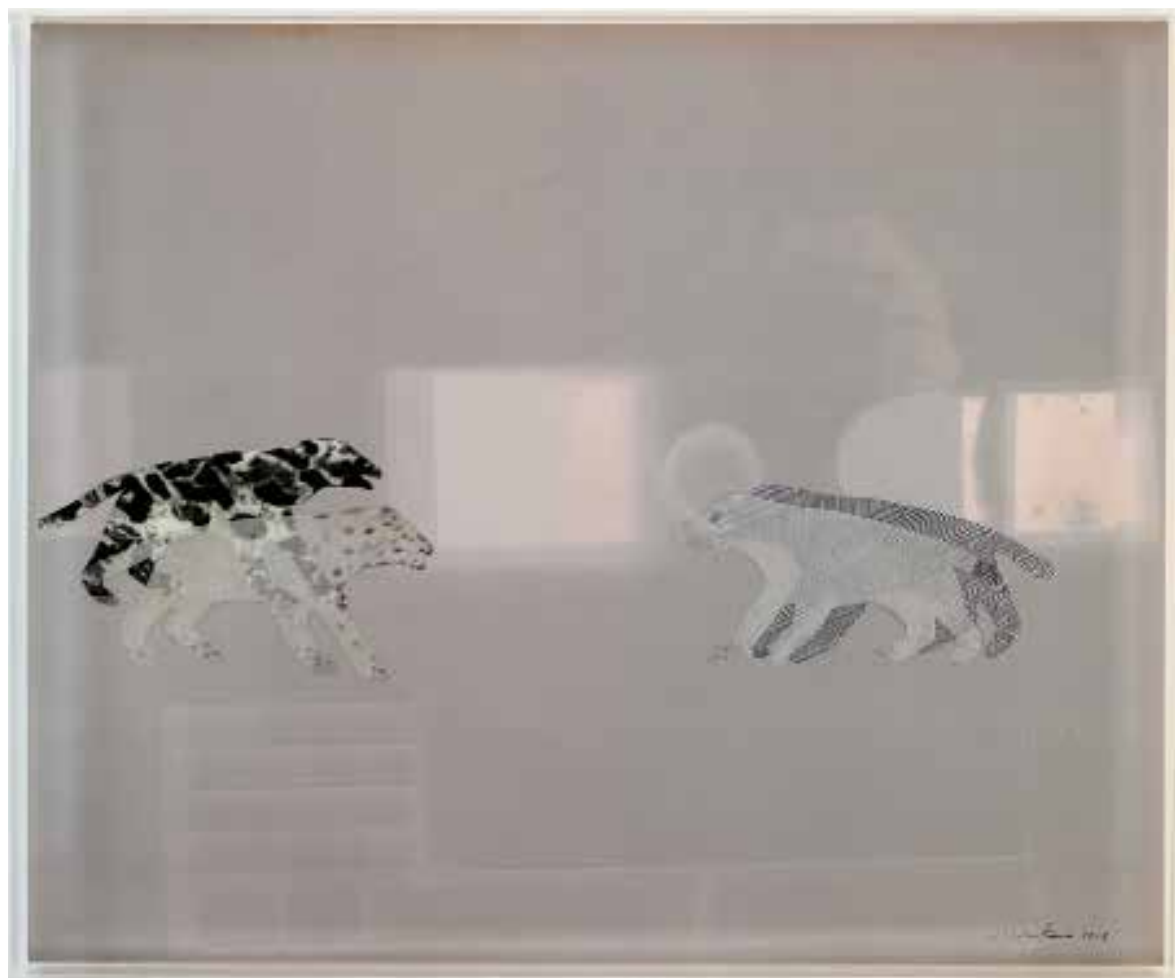

Bodnutí II., 2013, 29,7×21 cm
Sting II., 2013, 29,7×21 cm

Jindra Víková: Prchavé okamžiky (*Nalezený pes a jiné asambláže*)

Jindra Víková se ve své výtvarné práci volně pohybuje mezi sochou, koláží a asambláží. Zejména asambláže jsou v posledních letech oblíbeným způsobem jejího vyjádření. Libuje si v interpretaci náhodně objevených reálií, ale i svých vlastních a nalezených fotografií. Ty potom instaluje do plexi boxů a vytváří tak svěbytné, někdy ironické, jindy laskavé, ale i provokativní artefakty.

Její posedlost recyklací vyhozených a zapomenutých věcí, předmětů, dílenského odpadu, je možná vedena snahou pozastavit pomíjivost našeho času a skrze nečekaná setkání těchto elementů v jí vytvořené asambláži dát nový život věcem „odvrženým, opomíjeným, zahozeným či jinak odsouzeným k zániku a k zapomenutí“. Ve svém zobrazení vztahů a skrytých příběhů, které se v mikrosvětě plexi boxů odehrávají, často naznačuje naši touhu pozdržet čas, uchopit a také pochopit děje, jichž jsme často jen náhodnými svědky, a ony nás míjejí, aby mizely v minulosti bez objasnění. Prchavé okamžiky, které se nevrátí. Vzpomínka na ně je brzy překryta tou další. Nejde však o věci natolik jasné a definovatelné, aby je popsal deníkový záznam. Nebo ano, ale pro Jindru Víkovou je přesnějším záznamem závanu zvědavosti, který vyvolal onen pozorovaný okamžik děje běžícího náhodně mimo a mizícího beznadějně v propasti zapomnění, právě její asambláž nebo koláž, kde jednotlivé prvky animují onen zmizelý příběh, aniž by se jej pokoušely vysvětlit.

Sama autorka se o vysvětlení nepokouší vůbec.

Pavel Baňka, 2015

Fleeting Moments (*A Found Dog and Other Assemblages*)

In her artwork, Jindra Víková moves freely between sculpture, drawing, collage, and assemblage. In recent years, collages and assemblages in particular have become a favourite means of expression. She takes pleasure in interpreting accidentally discovered realia, as well as her own, or chanced upon photographs. She then arranges these in perspex boxes, creating original, at times ironic, at times kindly, but also provocative artefacts.

Her obsession with recycling castoffs and forgotten objects, workshop waste, is perhaps fuelled by a bid to halt the transience of our time and through unexpected encounters of these elements in the assemblages she creates, to give a new lease of life to those 'cast off, overlooked, rejected, or otherwise doomed'. In her depiction of relationships and hidden stories, which act out in the microcosm of the perspex boxes, Víková often hints at our desire to halt time and to grasp the events we often witness by mere chance and they pass us by, only to disappear into the past without even being explained. Fleeting moments, which will not return. A memory, which is soon eradicated by another, fresher memory. These are not clear and defined enough to be captured in writing as a diary entry. Or perhaps they are, but for Jindra Víková, her assemblages and collages represent a more precise record of the flurry of curiosity which was awakened by that moment of observing an event which happened to be unfolding outwith, rushing headlong into oblivion - individual elements animating that disappeared story without attempting to interpret it.

The artist herself avoids any attempts at interpretation.

Pavel Baňka, 2015

Campione, 2015, 44×33,5 cm, asambláž
Campione, 2015, 44×33.5 cm, assemblage

Objevy II, 1992, 40 x 60 cm, asambláž
Discoveries II, 1992, 40 x 60 cm, assemblage

Made in China, 2010, 28×43 cm, kombinovaná technika,
zastoupení ve sbírce: FuLe International Ceramic Art Museums, Si-an, Čína
Made in China, 2010, 28×43 cm, mixed-media,
Collection: FuLe International Ceramic Art Museums, Xi'an, China

Návrat prcka, 2012, 22×22 cm, asambláž
Comback Kid, 2012, 22×22 cm, assemblage

Dějiny jinak I, 1996, 30 × 44 cm, asabláž
History in a Different Way I, 1996, 30 × 44 cm, assemblage

Dějiny jinak II, 1996, 30 × 44 cm, asabláž
History in a Different Way II, 1996, 30 × 44 cm, assemblage

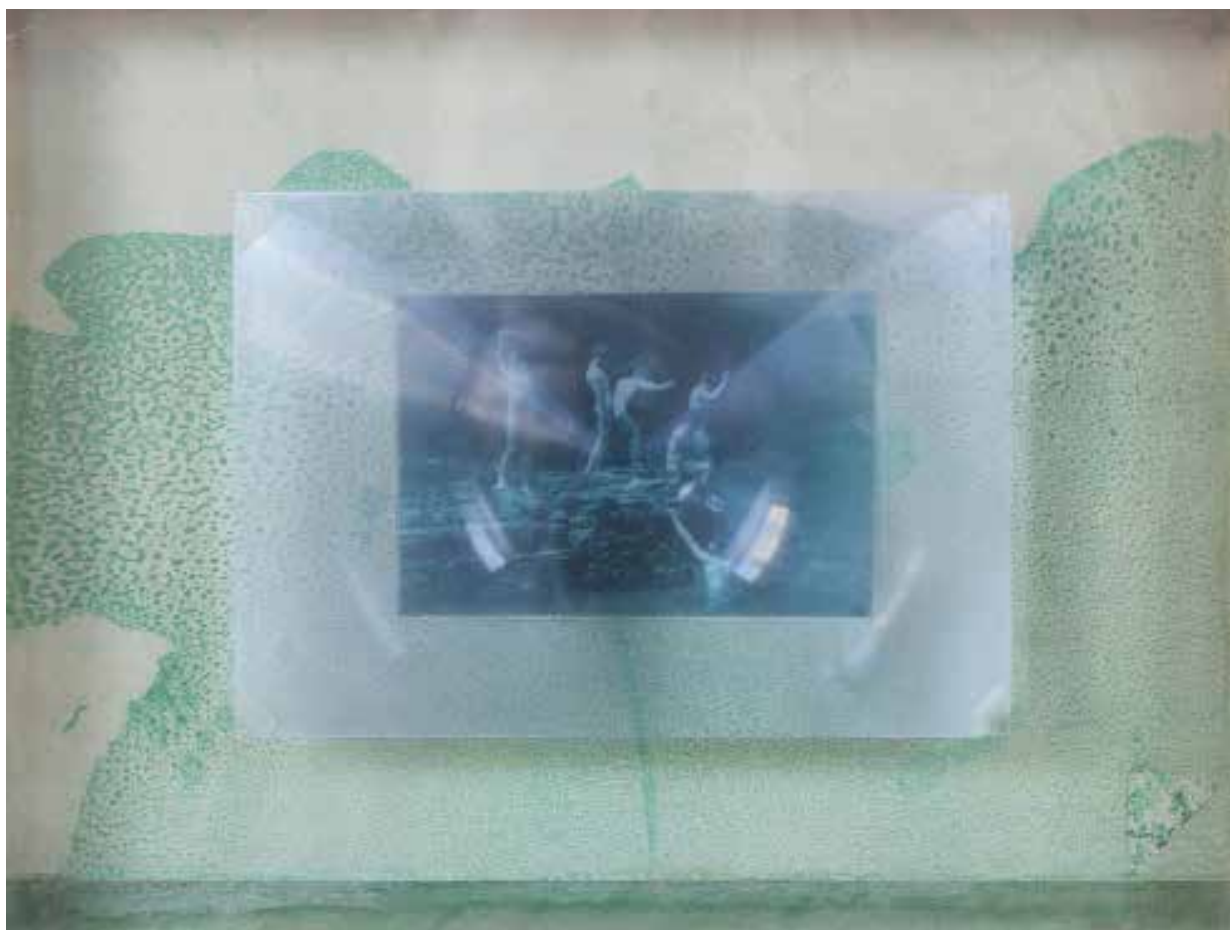

Nevinnost III., 2002, 28×37 cm, asambláž
Innocence III., 2002, 28×37 cm, assemblage

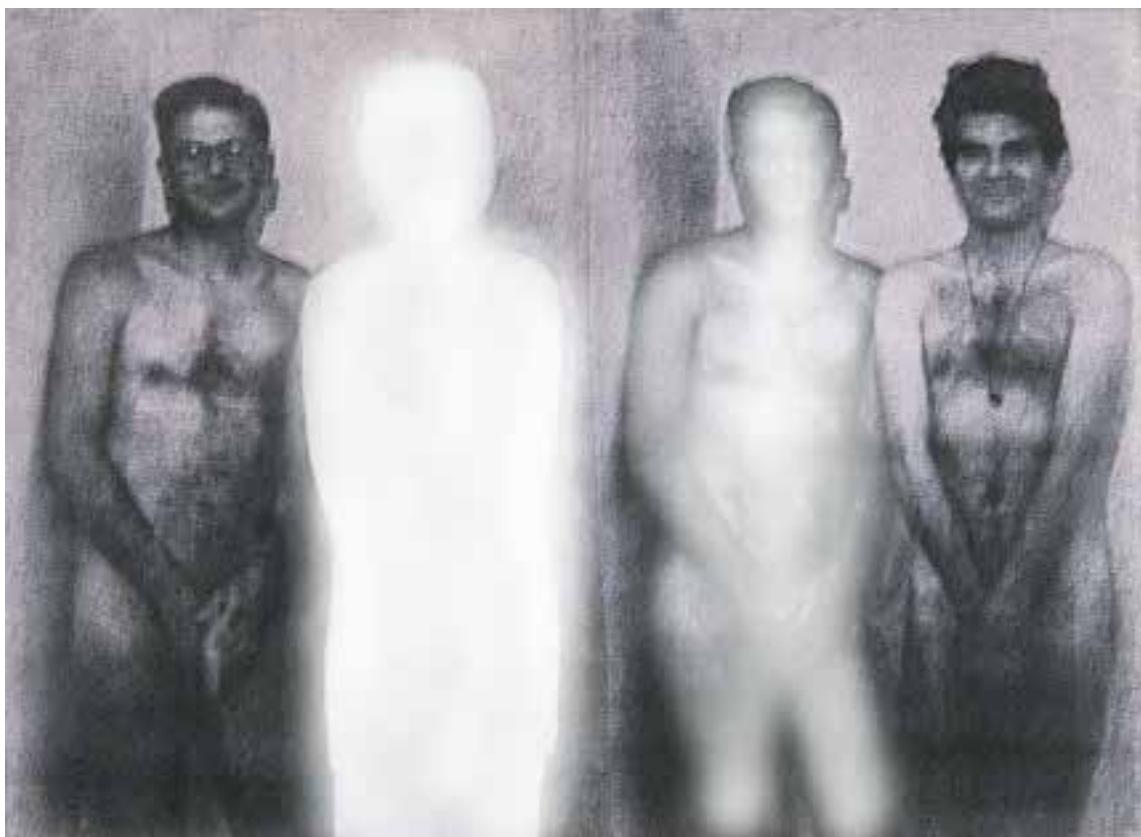

Koupající se muži, 2007, 35×46 cm, asambláž
Men Bathing, 2007, 35×46 cm, assemblage

Feministický koutek II, 2002, 46×60,5 cm, koláž
A Feminist Playground II, 2002, 46×60.5 cm, collage

Objetí, 2015, 40×30 cm, koláž
Embracing, 2015, 40×30 cm, collage

Všechno je jinak a realita je často iluze,
když se třeba na něco podívám, tak
příště už to nevidím, jen o tom vím
a jsem si jista, že to tak je, abych další
minutu zjistila, že je to pryč.

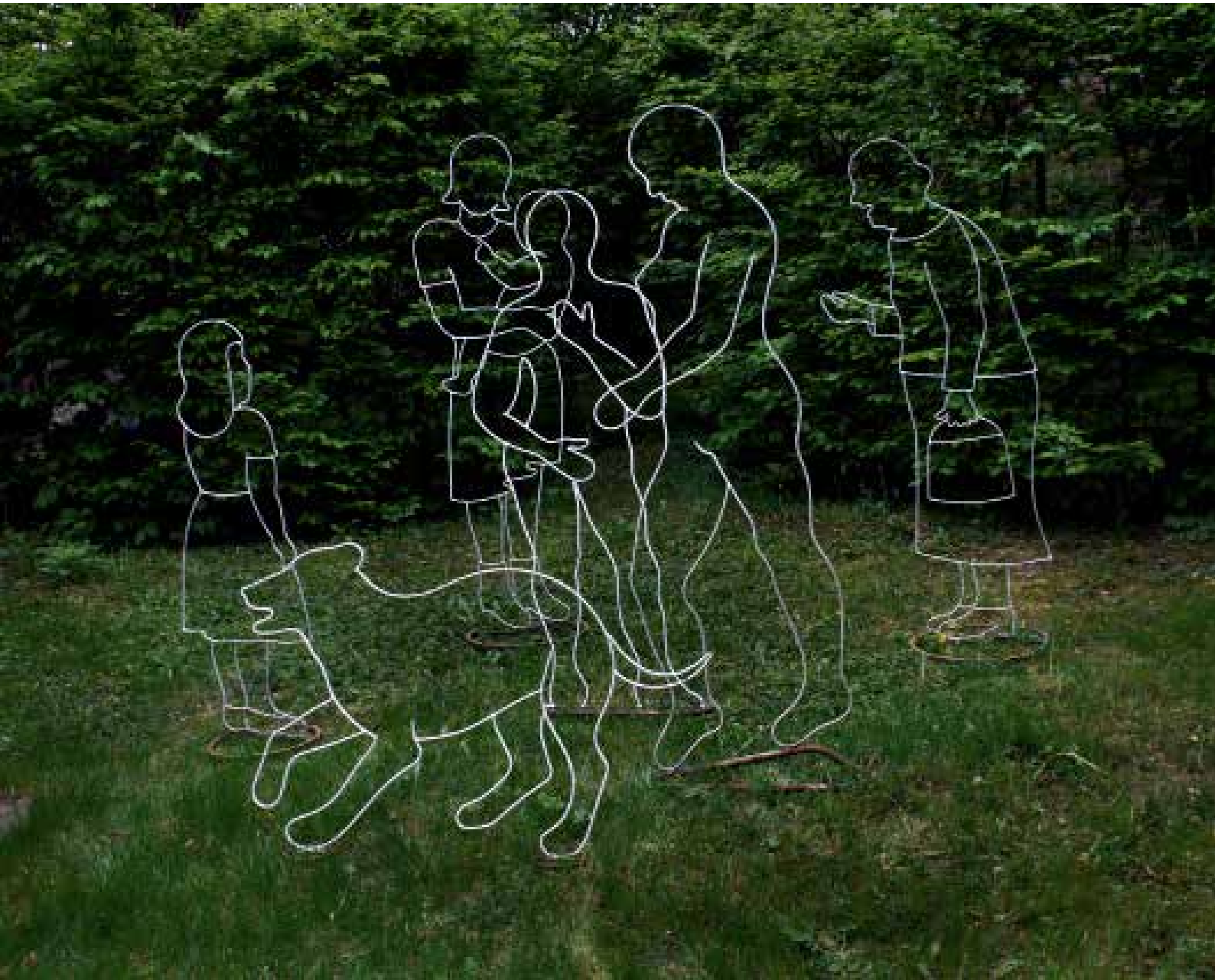
J. V. 2008

Things are not what they may seem and reality
is often an illusion. You glance at something and
It's there, then you look again and It's gone, but
you feel sure you know what it was all about, only
to realize the next moment you have lost it again.

J. V. 2008

Při vernisáži, zámek Průhonice, Česká republika, 2014
After opening exhibition in Průhonice Castle, Czech Republic, 2014

TAJNOSTI

Umění vnímám jako cestu
za poznáním, nejen toho, co
mě obklopuje, ale především
mého vlastního já.

J. V. 2002

Secrets

I see art as a journey of
discovery, not just of that what
is around me but first and
foremost of my own self.

J. V. 2002

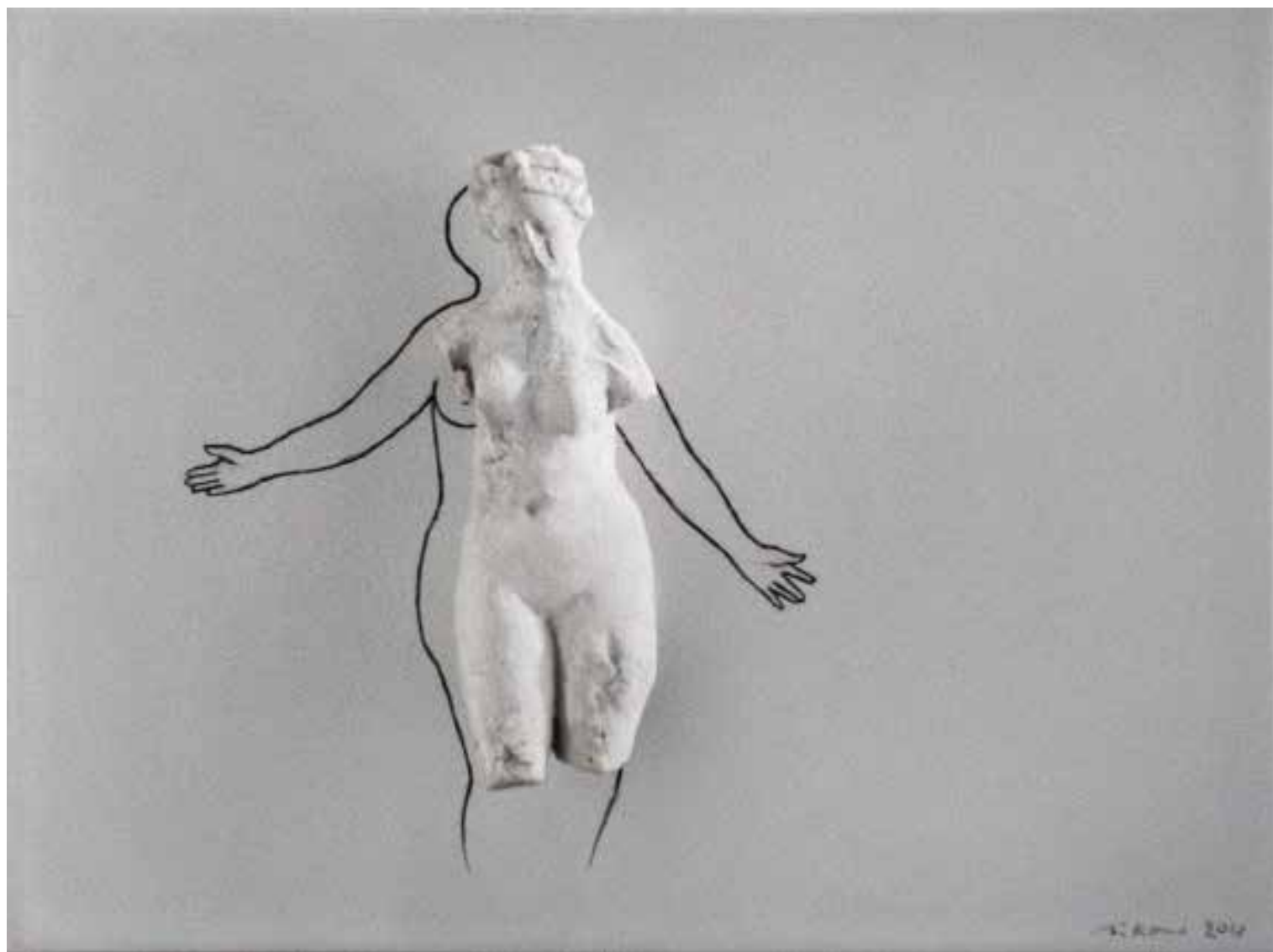

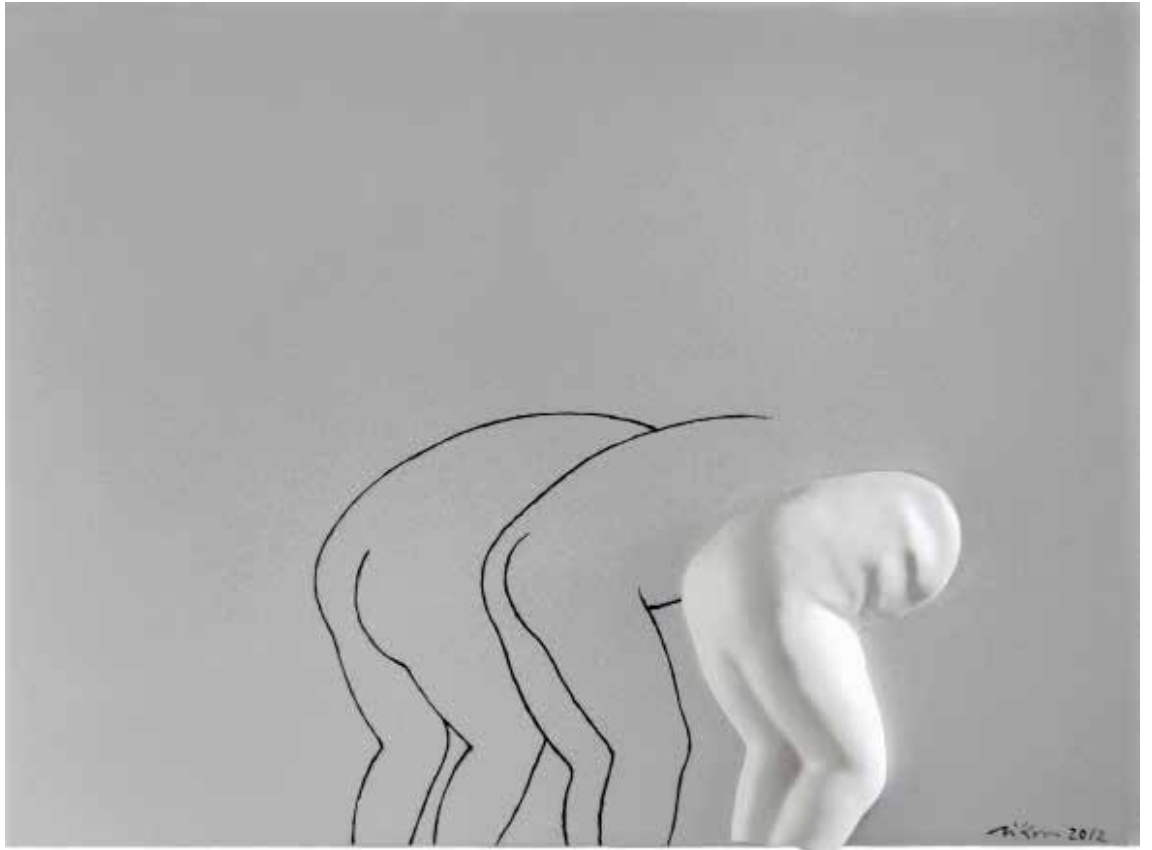
Hry, 1979, 20×20 cm, kamenina
Games, 1979, 20×20 cm, stoneware

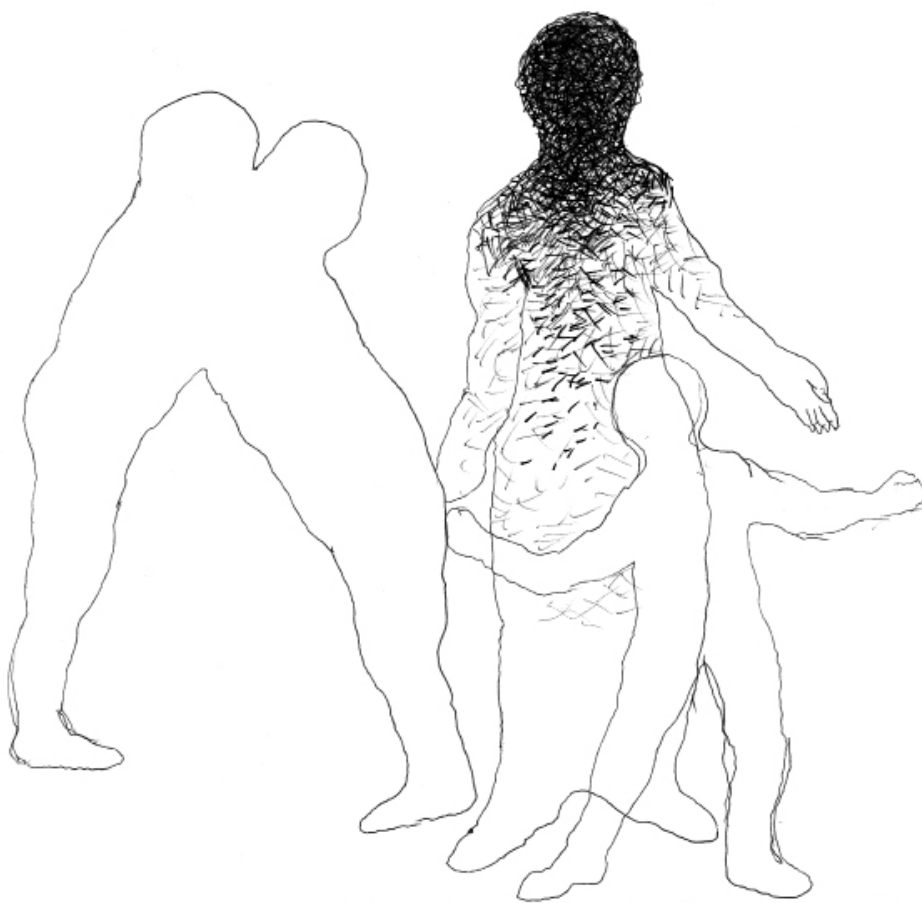

Fragmenty II., 2012, 40×30 cm, porcelán
Fragments II., 2012, 40 x 30 cm, porcelain

Fragmenty I.

Bílý prasklý, 2012, 49 × 37 cm, kombinovaná technika
White Cracked, 2012, 49 × 37 cm, mixed-media

Hledání úkrytu, 2005, 46×61 cm, kombinovaná technika
Looking for Shelter, 2005, 46×61 cm, mixed-media

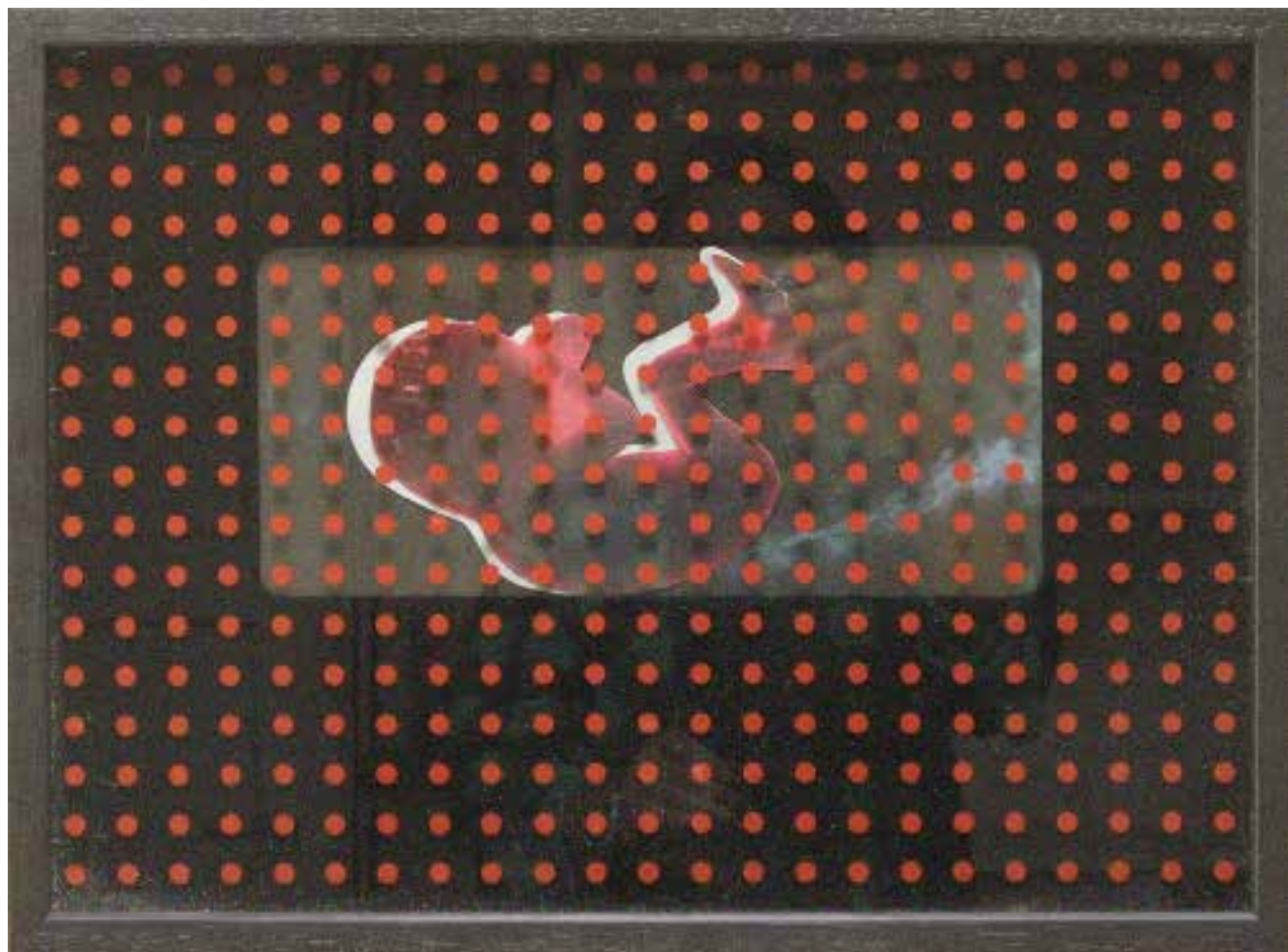
Dvě masky, 2011, 51 × 61 cm, kombinovaná technika
Two Masks, 2011, 51 × 61 cm, mixed-media

Decameron, 1979, 23×33 cm, porcelán, zastoupení ve sbírce:
Uměleckoprůmyslové museum v Praze, Česká republika
Decameron, 1979, 23×33 cm, porcelain, Collection:
Museum of Decorative Arts in Prague, Czech Republic

Embryo, 2005, 38×52 cm, asambláž
Embryo, 2005, 38×52 cm, assemblage

Zápisky z Číny I, 2011, 34 × 44 cm, asambláž
Notes from China I, 2011, 34 × 44 cm, assemblage

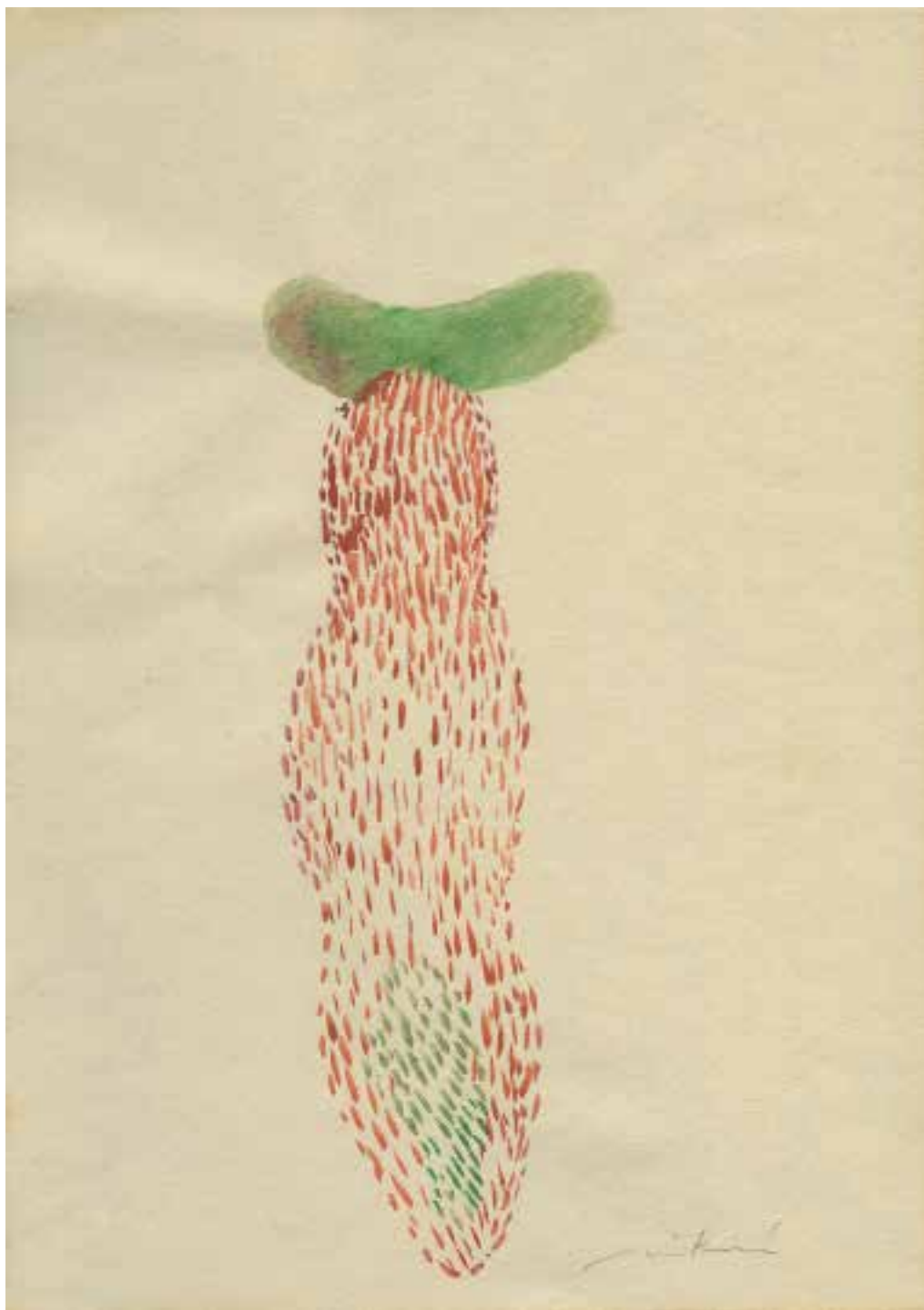

Bez názvu, 2015, 31×23 cm, kombinovaná technika
Untitled, 2015, 31×23 cm, mixed-media

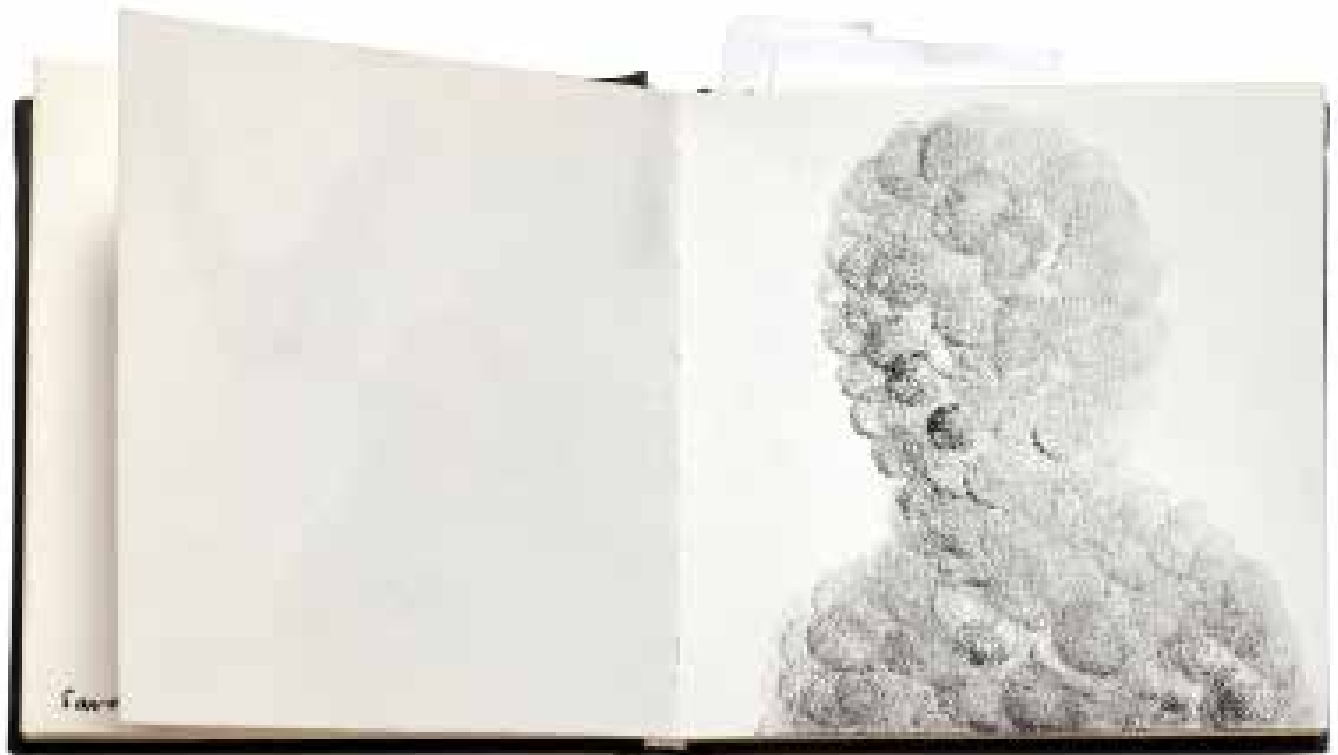

V zrcadle, 1998, 146×46 cm, kombinovaná technika
In the Mirror, 1998, 146×46 cm, mixed-media

Z mého deníku V, 2015
From My Diary V, 2015

Z cyklu Ruce, 2008, 40 × 30 cm, asambláž
From the series Hands, 2008, 40 × 30 cm, assemblage

TVÁŘE

Na mne vždy nejvíc působily
tváře lidí, které potkávám,
z nichž mnohé mizí v nenávratnu.
Zůstává jen zvědavost, přemýšlím,
co za nimi bylo skryto.

J. V. 2008

Faces

The faces of the people I encountered, many
of them disappearing never to return again,
always made the strongest impression on
me. All that remains is my curiosity about
what lay hidden behind them.

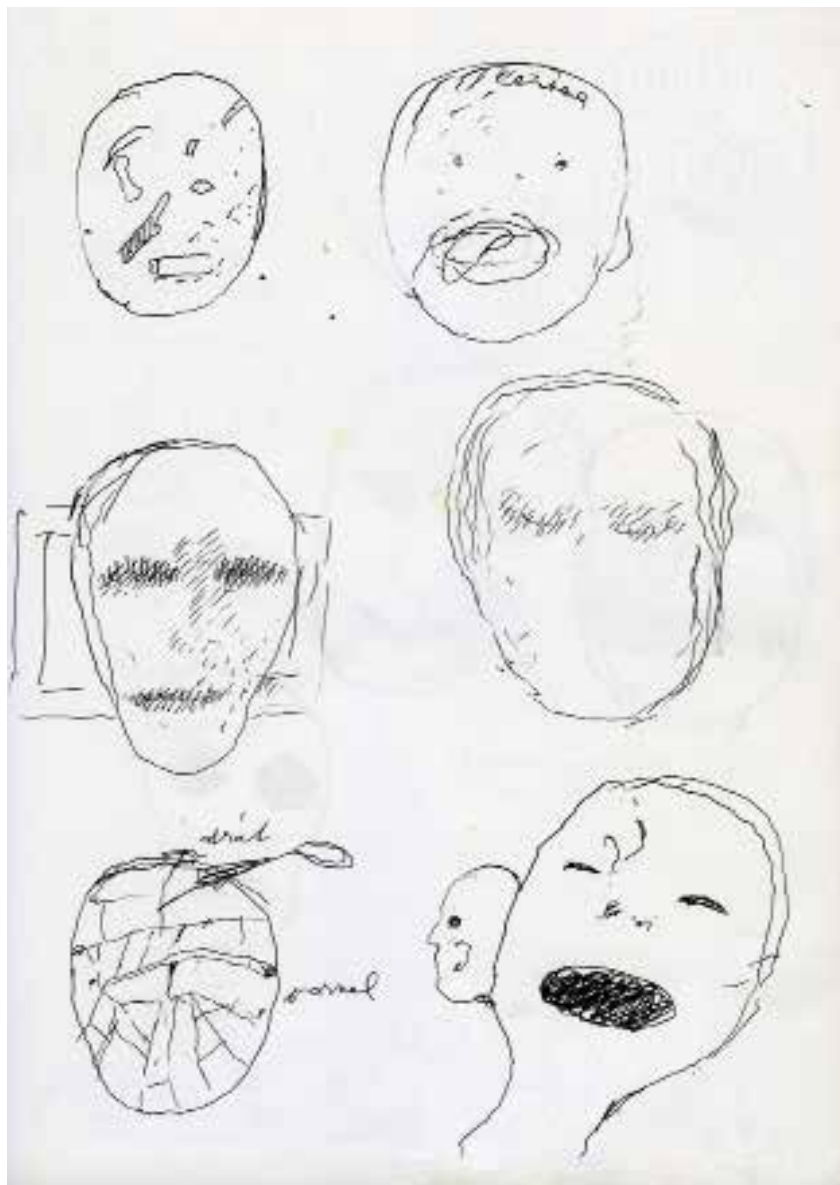
J. V. 2008

Dvojité portrét I, 2007, 45 x 61 cm, porcelán
Double Portrait I, 2007, 45 x 61 cm, porcelain

V Museu Kampa vystavuje práce z poslední doby – siluety, fotografy a asambláže, tváře a fragmenty. Asambláž spojuje různé části v jeden celek, konfrontuje je, vytváří tak metafory, nové vztahy a souvislosti. Forma se proměňuje, minimalizuje, abstrahuje. Jindra Víková hovoří o fragmentech minulých setkáních, o potřebě uchovat si alespoň vzpomínku, která se nenávratně ztrácí, chvíli ještě je, a potom už skoro není.

Výběr a instalaci ovlivnil prostor Malé galerie – okna a okna, dveře, nízké okenní parapety, vyhlídka na Vltavu, křesla a nízký stůl, minimum stěn. Díla Jindry Víkové by zasloužila čistší a klidovější prostor.

Tématem zůstává člověk. Siluety ale už nemají, jako v osmdesátých letech, individuální rysy, nejsou to typy, malované figuríny inspirované živými předlohami, ale symboly, plošné obrysy podobné střeleckým terčům, hlavy s potlačenými detaily, znaky za člověka. Zranitelnost nízkých jednopohledových reliéfů umocňuje adjustace v plexikových boxech a nalepené střepy – zlomky vzpomínek.

Siluety nakreslené z barevných drátů dostávají vztyčením do prostoru třetí rozměr. Obrysy několika hlav vymezují vzdušné objemy, spojují se a prolínají, vyvolávají iluzi plnosti a pohybu. Se změnou úhlu pohledu se proměňují, drátěná ruka se dotýká obličejů, tváře se slévají, rty putují z jedné na druhou. První silueta, která vznikla v roce 1992 v Oregonu, má půvab nečekaného objevu. Je v ní náhlé zaujetí, okouzlení novým i kus nejistoty. Škoda, že kolem žádné drátěné plastiky nelze obcházet.

Nevratnost času, neuchopitelnost vzpomínek jsou s neobyčejnou intenzitou zachycené v cyklu *Ruce*. Jindra Víková před časem viděla ženy namáčet své ruce – aby je měly ještě krásnější – do teplého parafínu, a chtěla ty odlité ruce zachovat. Podobně had svléká kůži, anebo – člověk tady už dávno není, ale kalhoty a svetr, které nosil, si dál pamatují objem a jedinečnost jeho těla. Voskové odlitky také umístila – tentokrát jako ostatky – do nízkých průhledných skříněk. Ruce vyvolávají podobně silné pocity jako některá díla Aliny Szapocznikow nebo Evy Kmentové. Asambláže nemají vlastní jména, jsou různé a zároveň jakoby zaměnitelné, sobě-podobné. Podobají se sobě naše touhy, naděje, strachy a radosti? Určitě ano. Kdyby ne, sotva bychom si mohli cokoli podstatného sdělit. A umění? Přestalo by existovat.

Jiří Hůla (článek uveřejněný k příležitosti výstavy Jindry Víkové v Museu Kampa v časopise *Art & Antiques*, 2009)

Profil, 1998, 35×24 cm, kombinovaná technika
Profile, 1998, 35×24 cm, mixed-media

Kresba naftou, 2014, 29,7×21 cm
Drawing Diesel, 2014, 29.7×21 cm

Červená maska, 2015, 22×16 cm, technika raku
Red Mask, 2015, 22×16 cm, raku technique

Bílá a modrá, 2015, 34 x 57 cm, kamenina
White and Blue, 2015, 34 x 57 cm, stoneware

Fragments

The Kampa Museum exhibits her most recent work – silhouettes, photograms and assemblages; faces and fragments. The assemblages fuse diverse components into a unified whole, confronting them with each other and creating metaphors, new connections and interrelations. Their form is metamorphosed, minimalized, abstracted. Jindra Víková speaks of fragments, of past encounters and the need to preserve at least the memory of them, something which disappears irretrievably, lingering but for an instant and then becoming almost non-existent.

The selection of works and their installation was influenced by the space of Kampa Museum's Small Gallery – with its multitude of windows, its doors, its low window sills, its view of the Vltava River, its low table and its minimal wall space. Jindra Víková's works would have merited a more serene and stripped-down venue.

Humanity remains her central theme. However, the silhouettes no longer show individual features as they did back in the 1980s. They are not types, or painted figures inspired by live models, but are instead symbols, two-dimensional silhouettes most akin to shooting targets; heads with suppressed details, with symbols in place of man. The vulnerability of these low, one-sided reliefs is amplified by their installation in plexiglass boxes, with scraps pasted-on – the fragments of memories.

Silhouettes drawn with colored wire attain a third dimension by being erected spatially. The outlines of several of the heads circumscribe airy volumes, interconnecting and overlapping, creating an illusion of suppleness and movement. With a changing use of angle they too are transformed. A wire head touches another face, two faces merge together, lips pass from one face to another. The first silhouette was created in Oregon in 1992 and carries the appeal of an unexpected revelation. There is a sudden fascination, an enchantment with the new, as well as a degree of uncertainty. It is a pity that one cannot walk around any of those wire sculptures.

The irreversibility of time and the intangibility of memory are rendered with uncommon intensity in the series, *Hands*. Some time ago Jindra Víková saw women bathe their hands in warm paraffin – as a form of beauty treatment – and she wanted to preserve the casts of these hands. In a way similar to how a snake sheds its skin, or, when a man is long gone, yet the trousers, or the sweater he wore still remember the volume and the unique shape of his body. The wax casts are also placed in low see-through casks: this time as relics. The series, *Hands*, evokes a similarly powerful response as that to the works of Alina Szapocznikow or Eva Kmentová.

The assemblages do not have individual titles. They are diverse, and yet – as it were – interchangeable, like one another. Are our desires, hopes, fears and joys as alike as this? They must be. For if they were not, we would hardly be able to communicate anything of substance. And what would then become of art? It would cease to exist.

Jiří Hůla, article published in the magazine, *Art & Antiques*, on the occasion of the J. V.'s exhibition at the Museum Kampa, 2009

Tvář, 1991, 53×55 cm, terakota, kov
Face, 1991, 53×55 cm, terra-cotta, metal

Bílá maska, 2015, 29,7 × 21 cm, akvarel
White Mask, 2015, 29.7 × 21 cm, watercolor

Z cyklu Gesta, 1996, 50 × 60 cm, kamenina
From the series Gestures, 1996, 50 × 60 cm, stoneware

Kdo jsem?, 1997, 43×43 cm, bronz, zastoupení ve sbírce: Walla Walla Foundry,
Washington a Sitka Center for Art and Ecology, Oregon, USA
Who Am I?, 1997, 43×43 cm, bronze, Collection: Walla Walla Foundry,
Washington and Sitka Center for Art and Ecology, Oregon, USA

Následující dvojstrana: Mimo čas, 1998, 70×80 cm, kamenina, zastoupení
ve sbírce: Uměleckoprůmyslové museum v Praze, Česká republika
Following double page: Out of Time, 1998, 70×80 cm, stoneware, Collection:
Museum of Decorative Arts in Prague, Czech Republic

Tvář, 2015, 29,7×21 cm
Face, 2015, 29.7×21 cm

Zahalená, 1996, 60×56 cm, kamenina
Shrouded, 1996, 60×56 cm, stoneware

Ticho, 1997, 50 × 46 cm, kamenina, soukromá sbírka
Silence, 1997, 50 × 46 cm, stoneware, private collection

SYMBOLY

Od dětství vidáme kolem nás jednoduché tvary, které v nás vyvolávají další asociace a startují naše představy. Jsou to zkratky tvarů daleko složitějších, jakési esence podstatného, které však nejsou jednoznačné, a proto mohou sloužit též k vyjádření jinotajů pro okruh vyvolených. Umění se v různých dobách k symbolickým vyjádřením uchýlovalo. Jistě se tak dělo z rozličných důvodů. Pro mne je symbol lákavou zkratkou, která něco jen naznačí, aniž by musela vysvětlovat vše dopodrobna.

J. V. 2002

Symbols

From the moment we start to look around us as young children, we start observing simple shapes, which bring to mind other associations and fire up our imagination. These function as a shorthand for more complex shapes, they are a sort of essence of something fundamental, but at the same time they are not completely unambiguous and can therefore be employed to convey an allegorical meaning. The art scene has over various periods preferred symbolic expression, for a whole host of reasons. I personally view the symbol as a handy shorthand expression, which sketches a suggestion without spoon-feeding the viewer every detail of its meaning.

J. V. 2002

Totem sebestřednosti, 1992, 44 cm, porcelán
Totem of Selfconcentration, 1992, 44 cm, porcelain

Totem s drátem, 1990, 52 cm, porcelán, drát
Totem with Wire, 1990, 52 cm, porcelain, wire

Totem nostalgia, 1996, 40 cm, porcelán
Totem of Nostalgia, 1996, 40 cm, porcelain

Totem začátku a konce, 2013, 52 cm, porcelán
Totem of Beginning and End, 2013, 52 cm, porcelain

Totem manželské rovnováhy, 1991, 50 cm, porcelán, soukromá sbírka
Totem of Marital Balance, 1991, 50 cm, porcelain, private collection

Sv. Šebestián, 1990, 50 cm, porcelán, kov
St. Sebastian, 1990, 50 cm, porcelain, metal

Totem stálého počátku, 1990, 55 cm, porcelán, kov
Totem of Constant Beginning, 1990, 55 cm, porcelain, metal

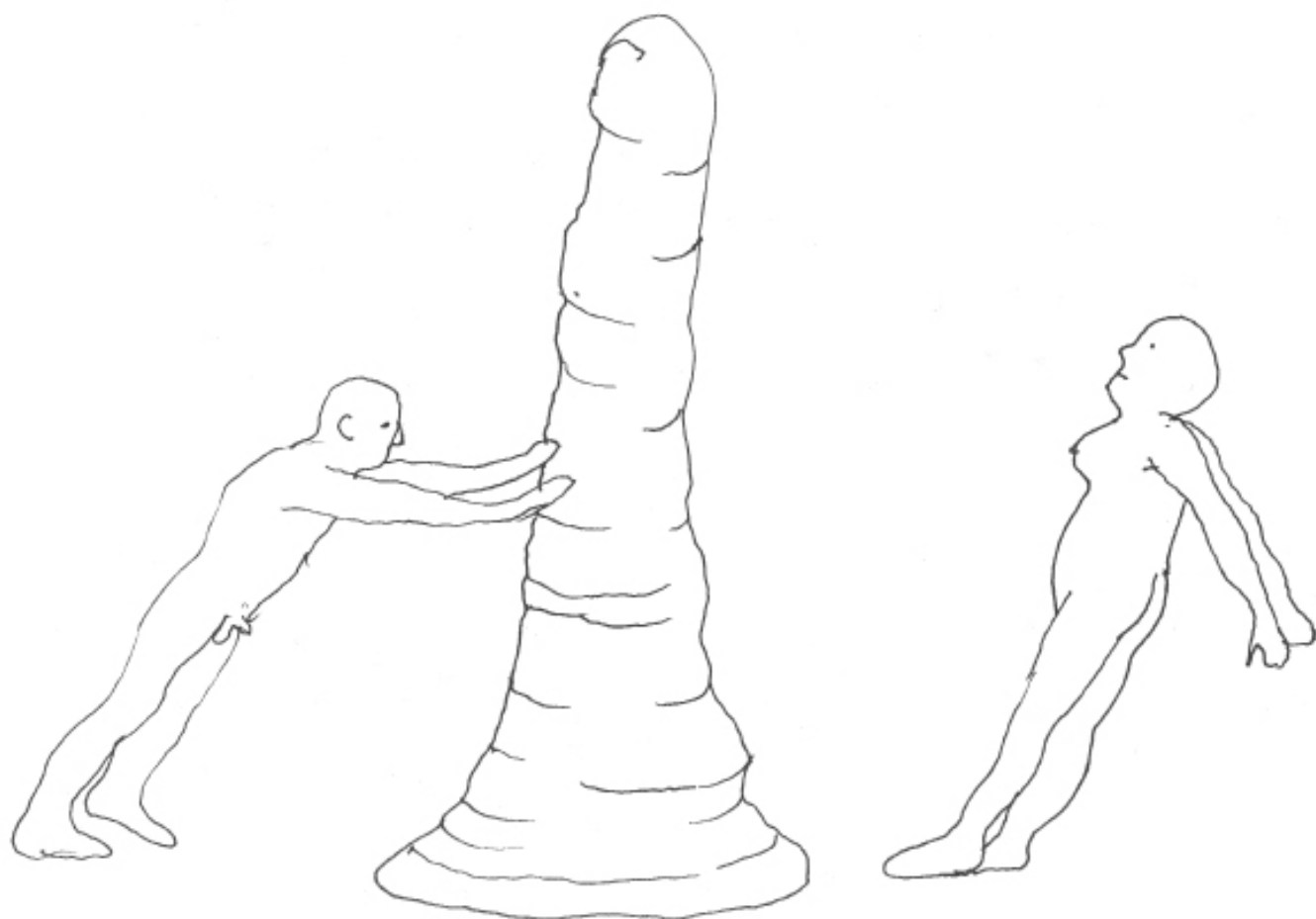
Prolínání, 1990, 26 × 29 cm, porcelán
Penetration, 1990, 26 × 29 cm, porcelain

Podpírání, 2014, 65×56 cm, kamenina
Supporting, 2014, 65×56 cm, stoneware

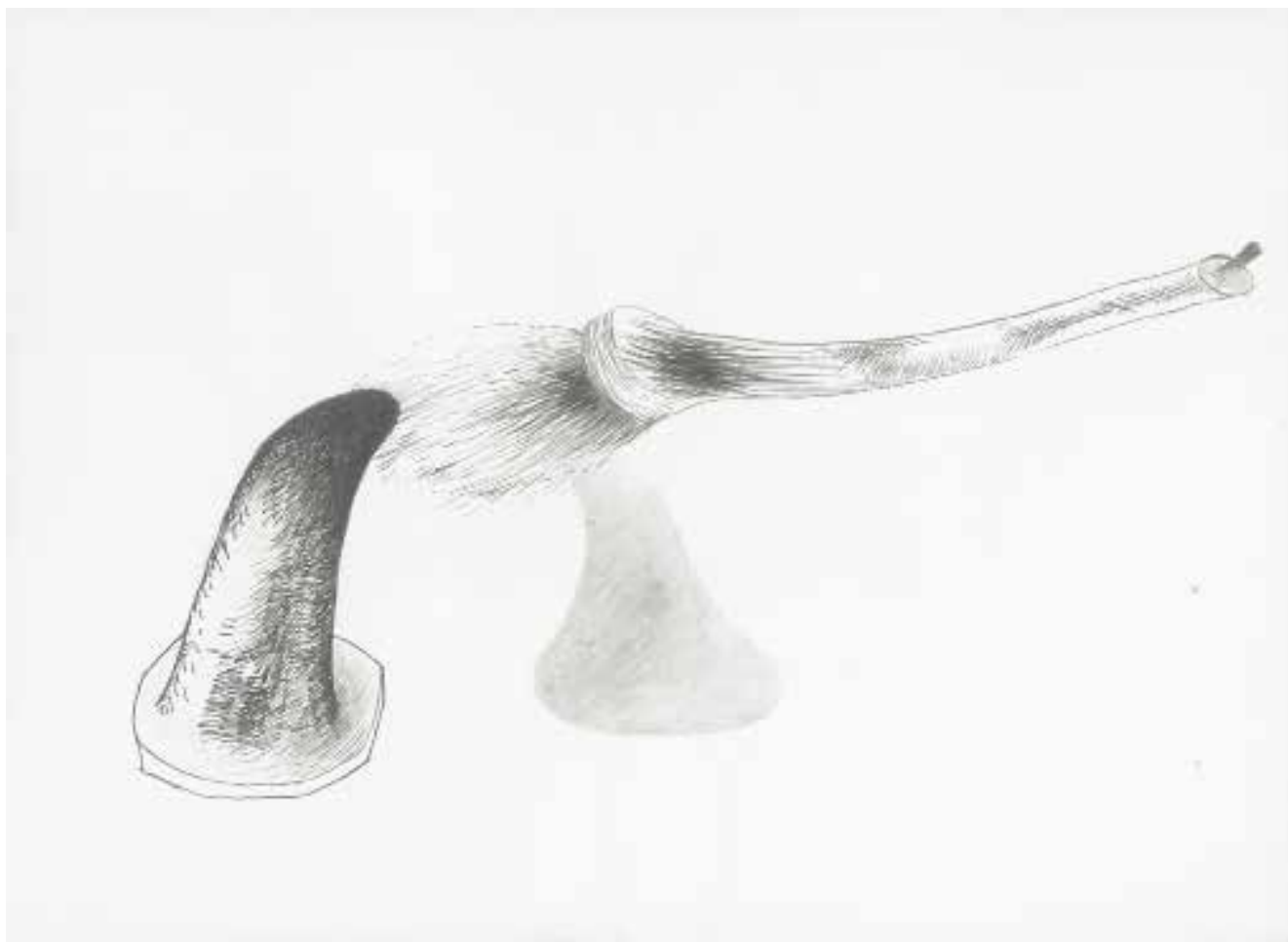

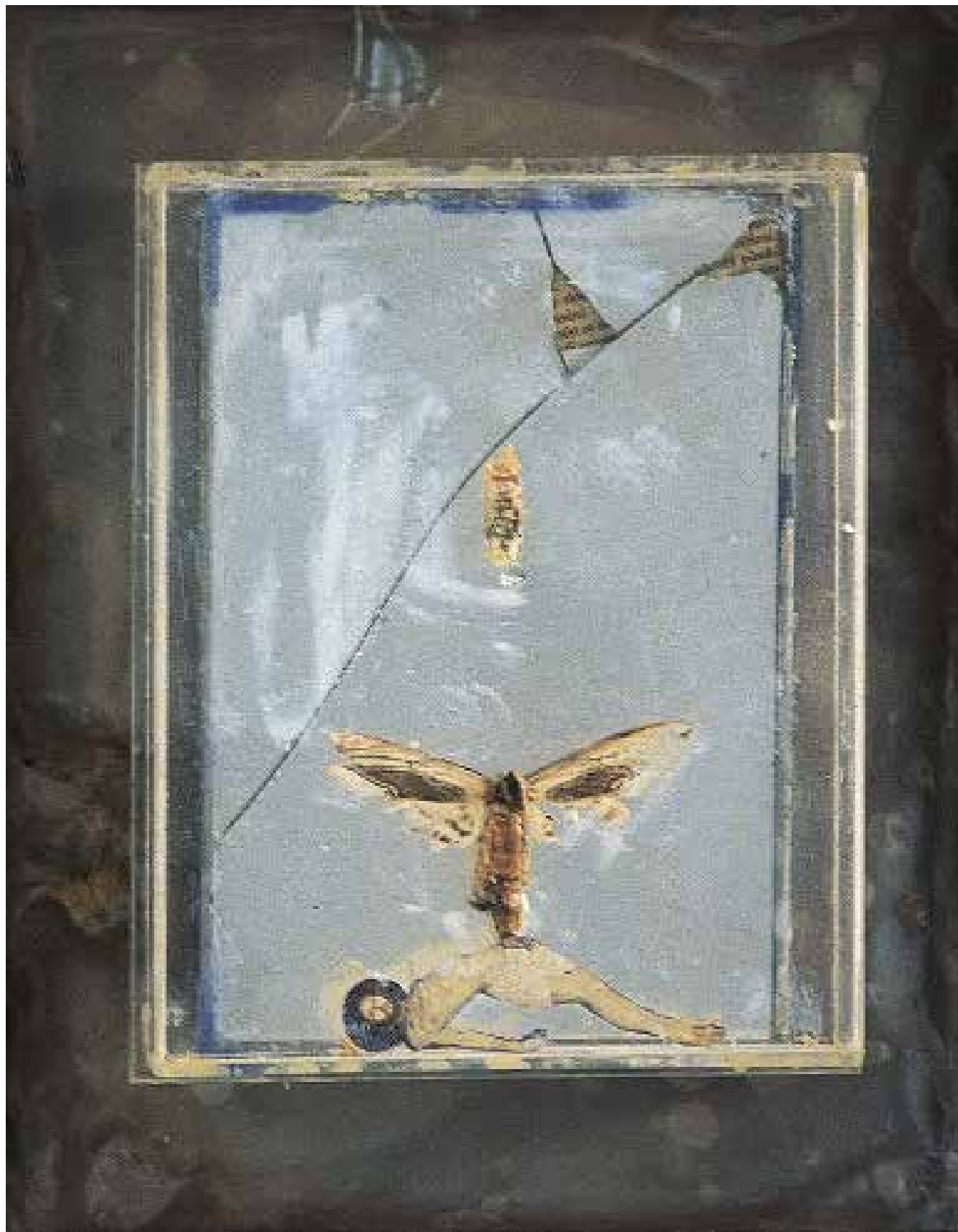
Poletucha, 1990, 21×29,7 cm
Flying Squirrel, 1990, 21×29.7 cm

Muž s listem, 2002, 56×68 cm, kombinovaná technika
Man with Leaf, 2002, 56×68 cm, mixed-media

Duše opouští tělo II, 1996, 32×26 cm, asambláž
The Soul Leaves the Body II, 1996, 32×26 cm, assemblage

Duše opouští tělo I, 1996, 32×36 cm
The Soul Leaves the Body I, 1996, 32×26 cm

Madona, 2009, 80×100 cm, koláž
Madonna, 2009, 80×100 cm, collage

JE POZDĚJI, NEŽ SI MYSLÍŠ

Nad hranicemi našeho života jsem se musela zamyslet poté, co jsem si na stěně jednoho barokního kostela přečetla nápis *Je později, než si myslíš*. Ohromilo mě, jakou jasnou zprávu nám kdosi zanechal před nějakými třemi sty lety.

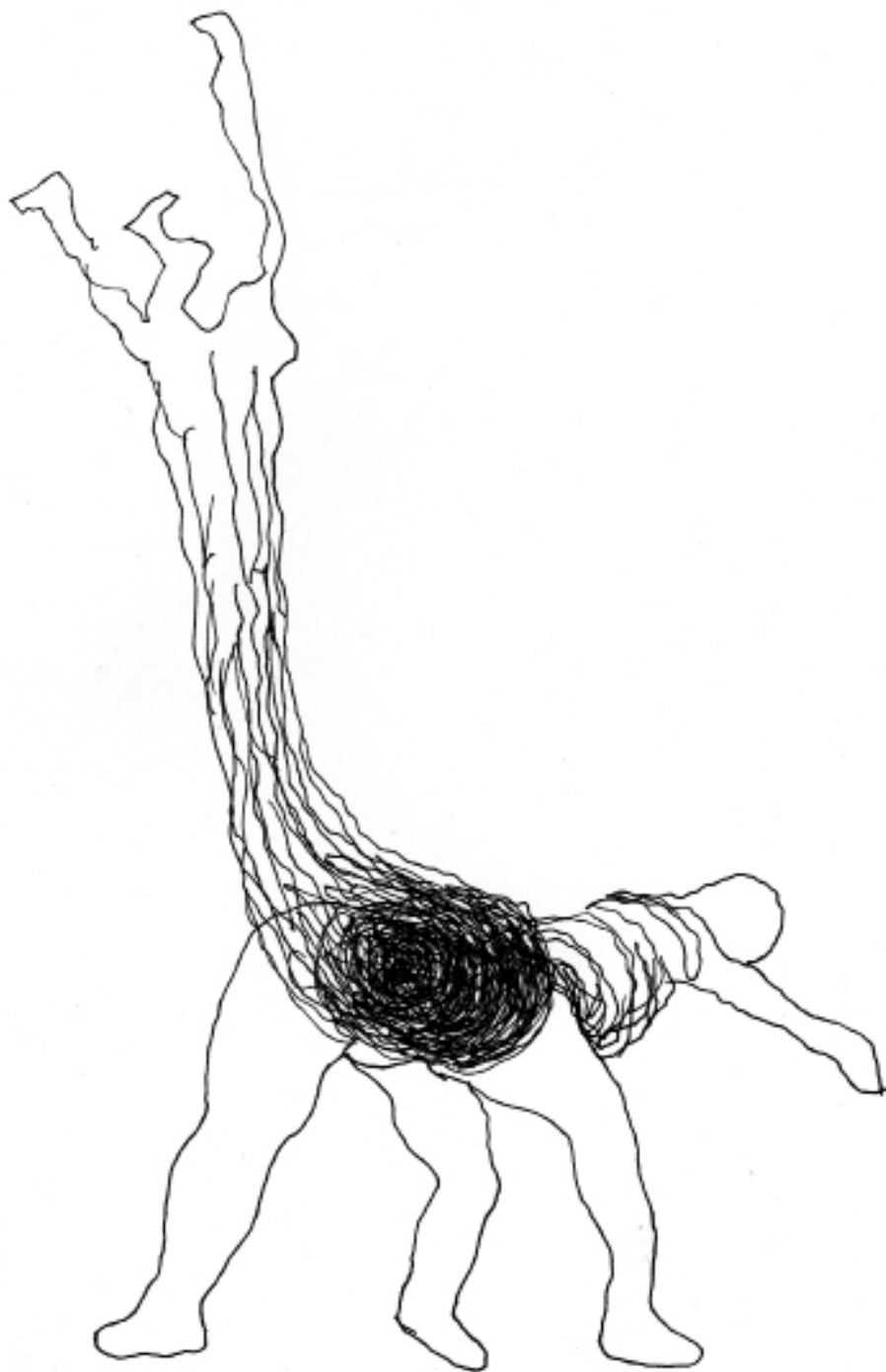
J. V. 2008

It's Later than You Think

I had to think about limits to our life when I found a statement written on the wall of a baroque church. *It is Later than You Think*. I was astonished at what a clear message has been left to us some three hundred years ago.

J. V. 2008

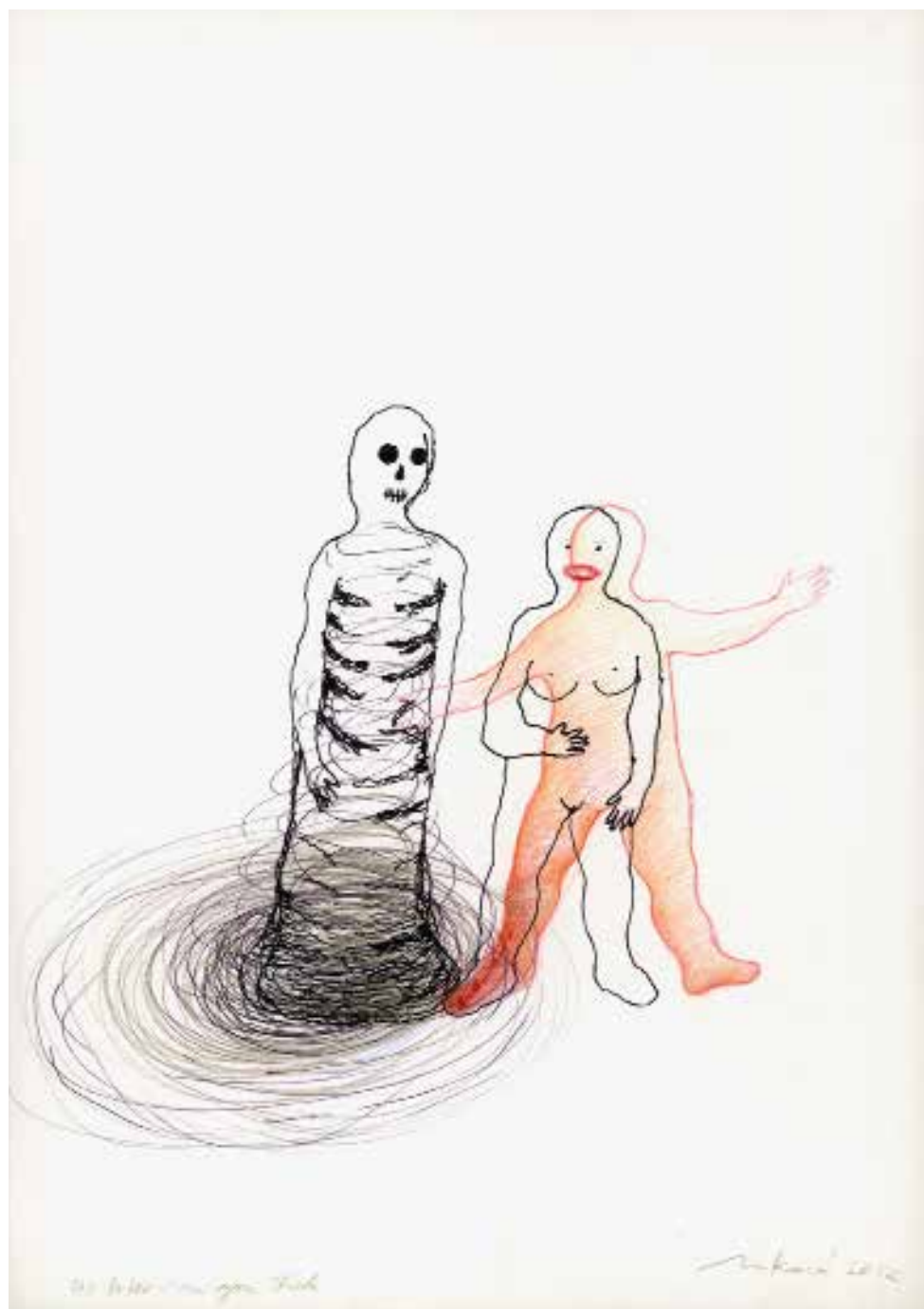
Zmutovaní blbci 11. ročník 2011

152 Je později, než si myslíš, 2011, 35×35 cm, kamenina
It's Later than You Think, 2011, 35×35 cm, stoneware

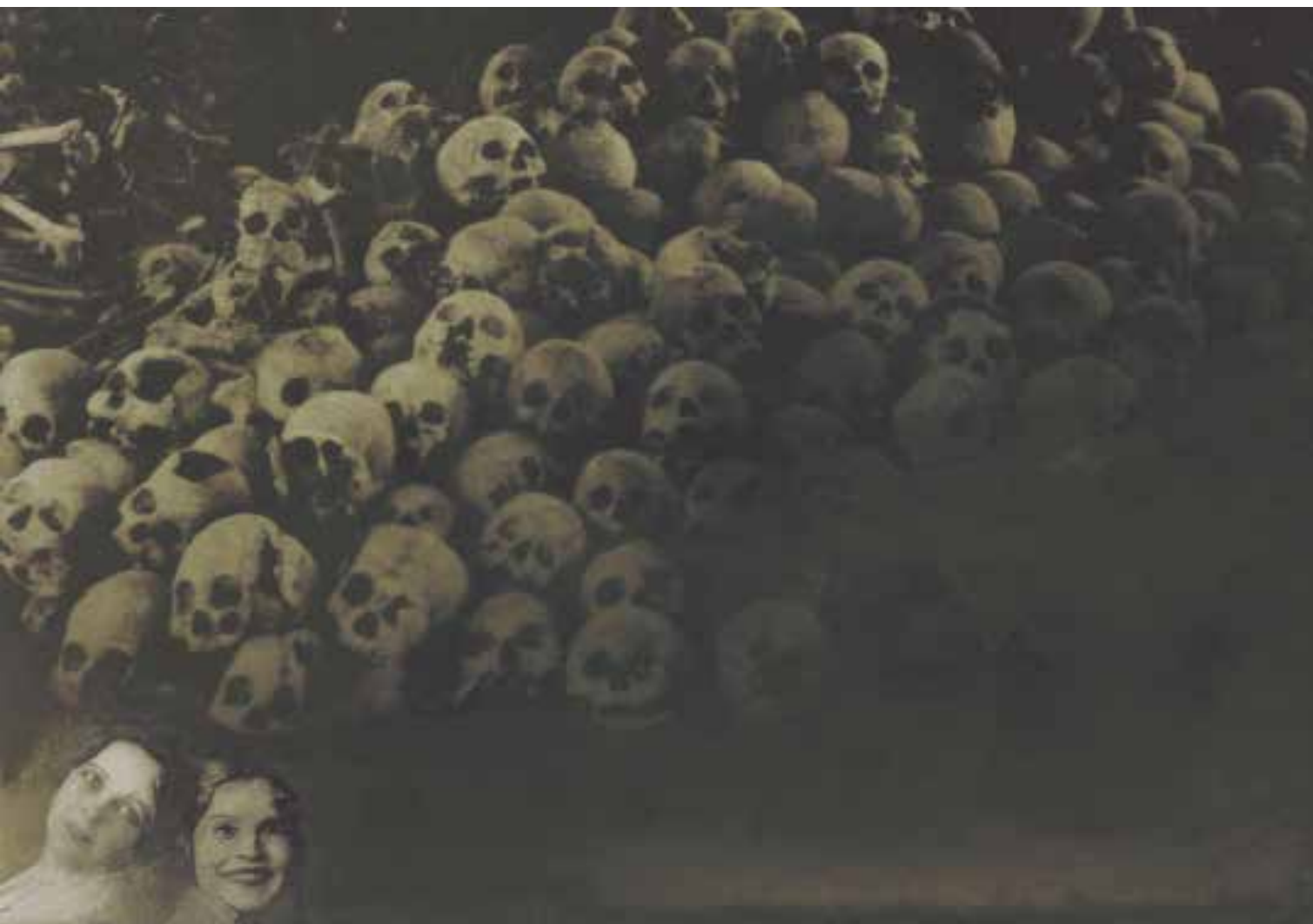

Je později, než si myslíš I, 2009, 62×100 cm, koláž
It's Later than You Think I, 2009, 62×100 cm, collage

Je později, než si myslíš II, 2002, 62×100 cm, koláž
It's Later than You Think II, 2002, 62×100 cm, collage

Homage to Jindra Viková

Vyrůstala jsem v rodině, kde všichni měli nějaké tvořivé nadání. Matka malovala, otec kromě psaní uměl skvěle kreslit, stejně tak i bratr, který měl blízko i k plastickému vyjádření, absolvoval, byť s kázeňskými potížemi, střední sochařskou školu v Hořicích. I babička uměla krásně vyšívát... Já jsem sice na základní škole mnohým kreslila školní výkresy jako jablko nebo květinu, ale to je tak všechno.

Dlouhodobým pobytem v Uměleckoprůmyslovém museu v Praze a kontaktem s jeho sbírkami jsem získala zkušenost, že tam, kde je autor poctivý nejen k sobě, ale i k materiálu, kterým se zabývá, nabývá dílo na kvalitě a originalitě. A je jedno, jestli je to hrnek, obálka knihy, plakát či plastika ze skla nebo z keramiky.

Proto mám vždy velký obdiv a úctu k lidem, kteří dokážou svoji vnitřní ideu a pocit vložit do uměleckého díla. Jindra je právě takovým umělcem, její keramické plastiky jsou plné výrazu, něhy, imaginace a zároveň ctí vlastnost keramiky a jejího povrchu, který může být drsný, jindy hladký, glazovaný, tak jak to ve své hlavě nosí pro interpretaci světa kolem sebe. Ale také v sobě.

A proč ji obdivuji ještě? Stačí být nejenom tvořivá pro obohacení nekonečného světa umění, ale stará se i o čest svého oboru jako celku, doma i v zahraničí, nelení. A pečuje o rodinu, má ráda přírodu, a zvířata, a kamarády a jídlo – a usmívá se.

Děkuji, Jindro!

Helena Koenigsmarková, 2016

Homage to Jindra Viková

I grew up in a family where everybody had an artistic streak. My mother painted, my father, apart from writing, was an accomplished draughtsman, as was my brother, who also expressed himself in 3D and (despite problems with discipline) went on to graduate from the specialist high school for sculpture and stonemasonry in Hořice. Not to forget my grandmother who did some wonderful embroidery... I too provided services to many a classmate at primary school, drawing apples, flowers and the suchlike on request, but that is about it.

Having spent a long time working at Prague's Museum of Decorative Arts and having grown familiar with its collections, I have come to see that when the artist is true to their own self, as well as to the medium they are using, then they also achieve quality and originality in their work – whether they are creating a mug, a book cover, a poster, or a glass or ceramic sculpture.

That is why I always have a great deal of admiration and esteem for people who succeed in imprinting their inner ideas onto a work of art. Jindra is one such artist; her ceramic sculptures are full of expression, sensitivity and imagination, while retaining the qualities of the ceramic material and its surface, which may be rough, smooth at other times, or glazed, as she conjures it up in her head, I imagine, to best interpret the world around her and within her, too.

And other reasons why I admire her? Not only is she creative, not only does she add to the infinite world of art, she also manages to work for the prestige of her field as a whole, both at home and abroad, she never idles. She looks after her family, loves nature and animals, her friends, enjoys food, and keeps smiling.

Thank you Jindra!

Helena Koenigsmarková, 2016

Smrtička, 2014, 28 cm, porcelán
Grim Reaper, 2014, 28 cm, porcelain

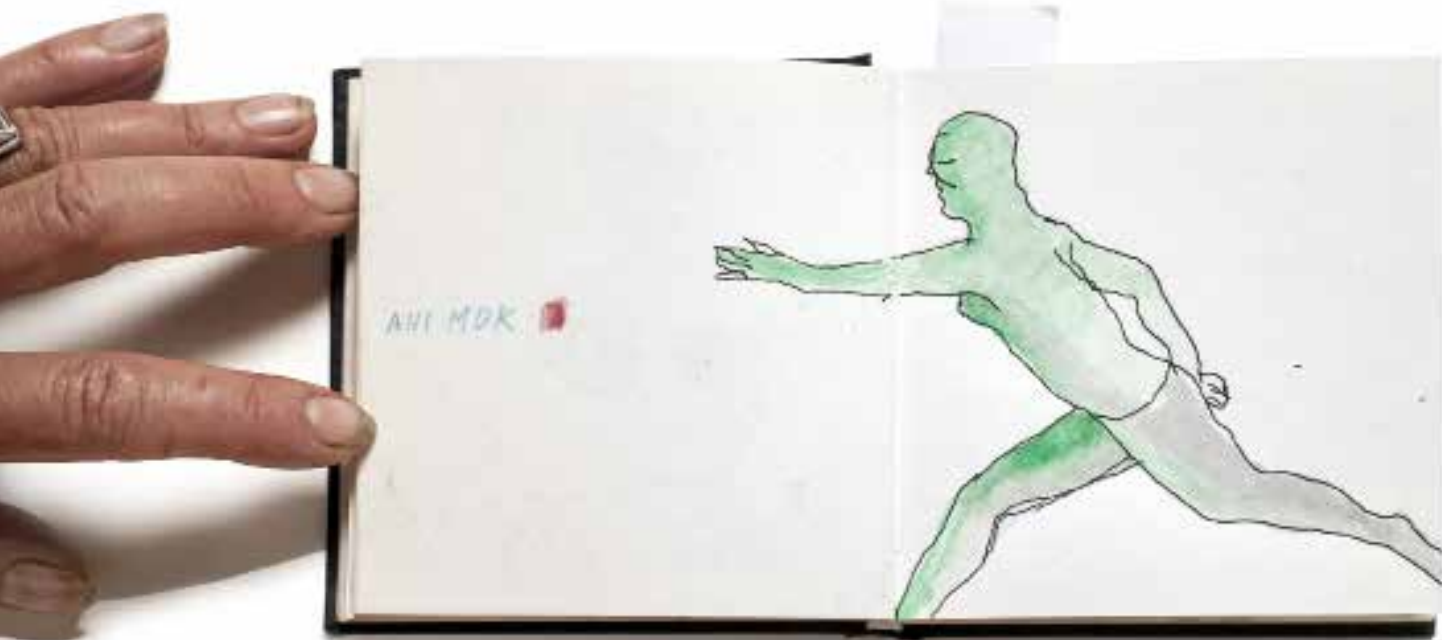
Z MÉHO DENÍKU

From My Diary

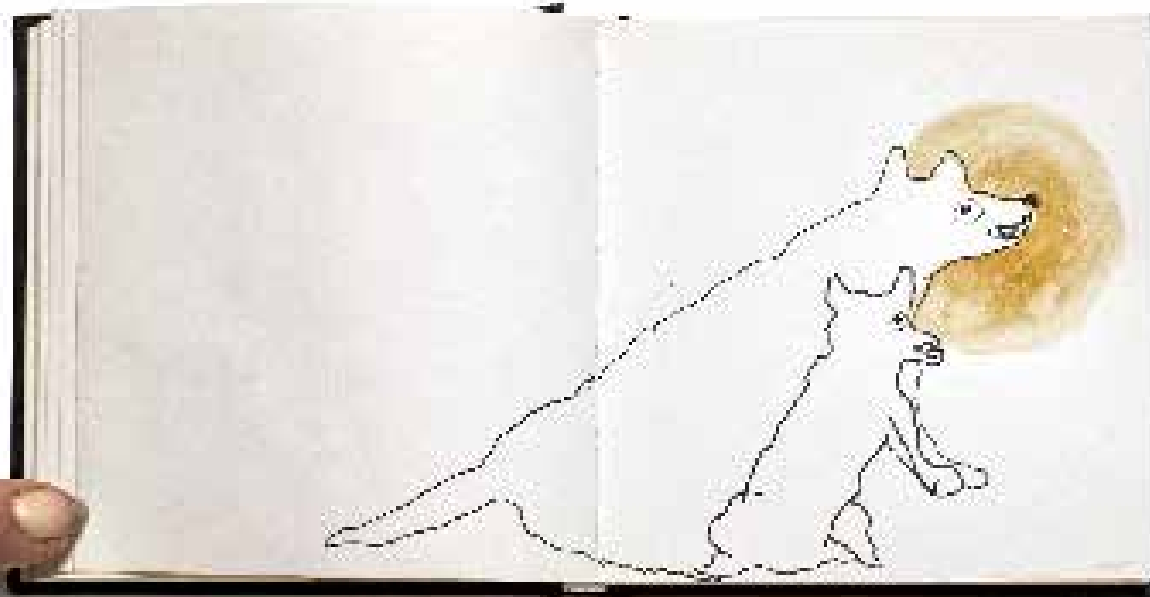

Z mého deníku V, 2015
From My Diary V, 2015

Z mého deníku VI, 2015
From My Diary VI, 2015

1992. 12. 15. Čestný státní den. Je to den, který bychom měli
připomenout, protože se jedná o den, kdy se narodil
Jan Štěrba, který byl jedním z nejlepších českých
politiků. Jeho život byl naplněn prací a bojovností. Byl
to člověk, který se nikdy nezdal, že by se vzdal. Jeho
odhodnání a vůle byly nevídané. Jeho život byl
příkladem pro všechny, kteří chtějí něco dokázat.
Jeho odkaz je pro nás všichni. Jeho život byl
příkladem pro všechny, kteří chtějí něco dokázat.
Jeho odkaz je pro nás všichni. Jeho život byl
příkladem pro všechny, kteří chtějí něco dokázat.
Jeho odkaz je pro nás všichni. Jeho život byl
příkladem pro všechny, kteří chtějí něco dokázat.

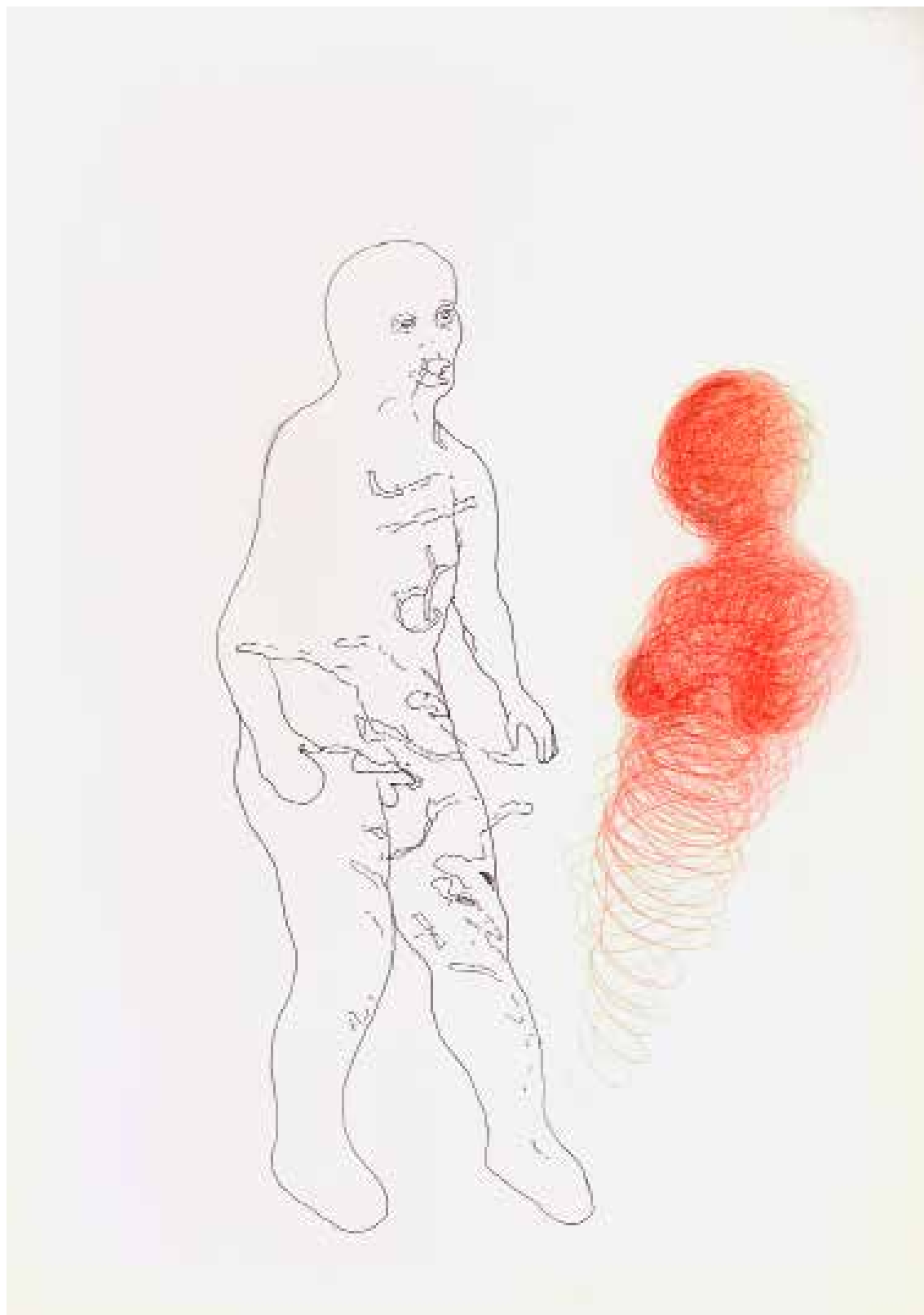
Zmutovaní blbci, 2014
Mutated Idiots, 2014

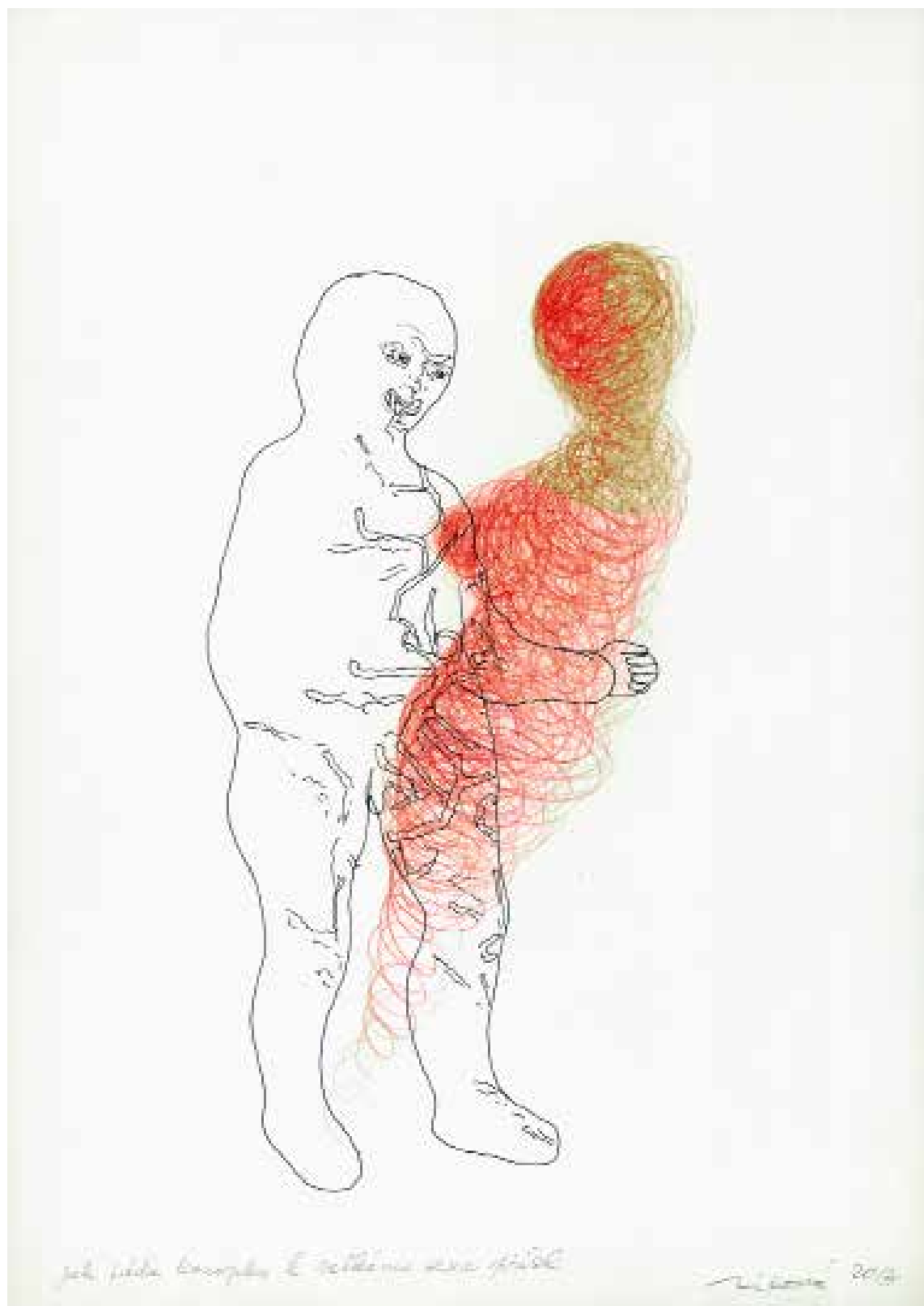
Čamrdy I, 2012
Live Wire I, 2012

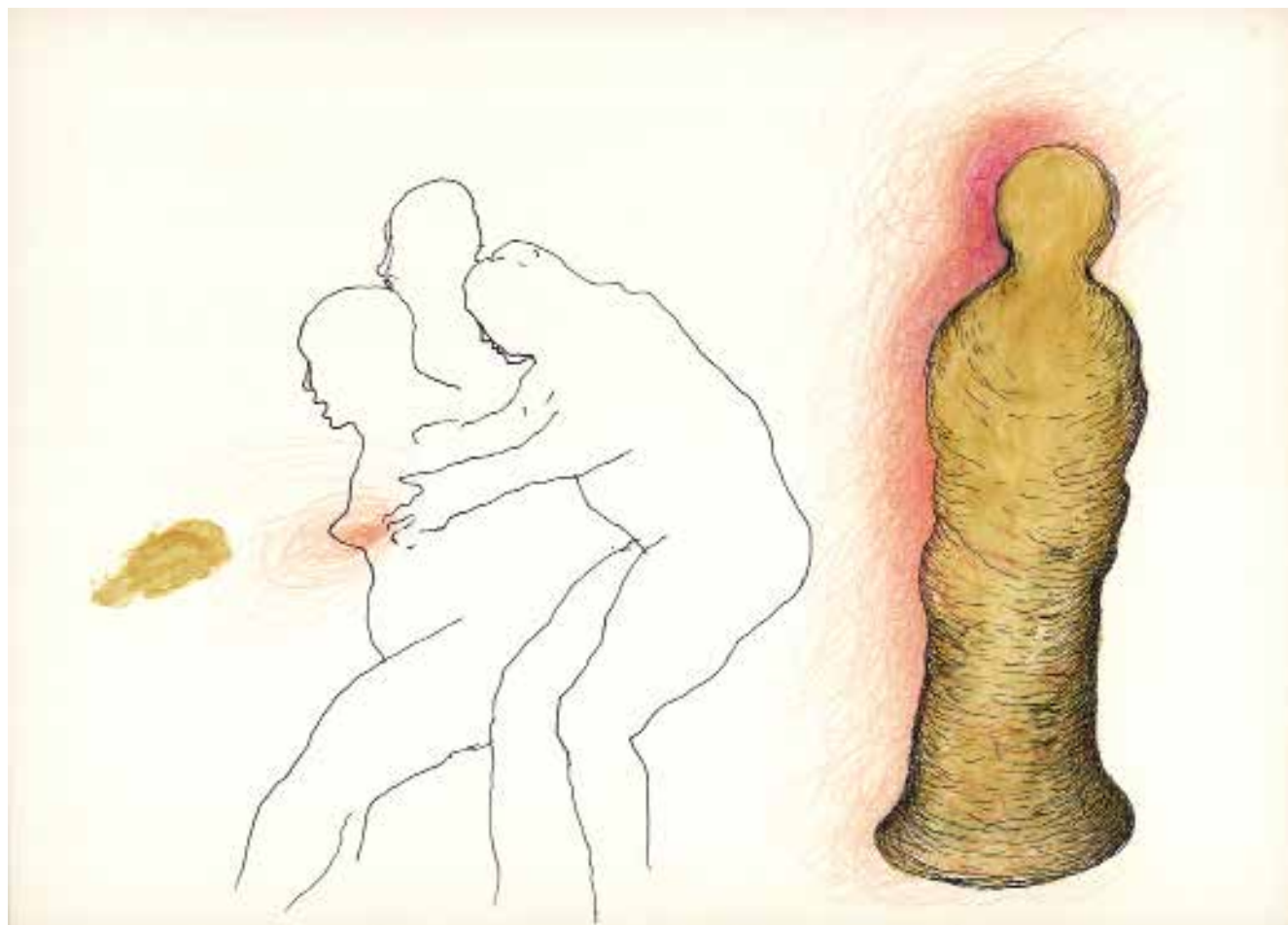

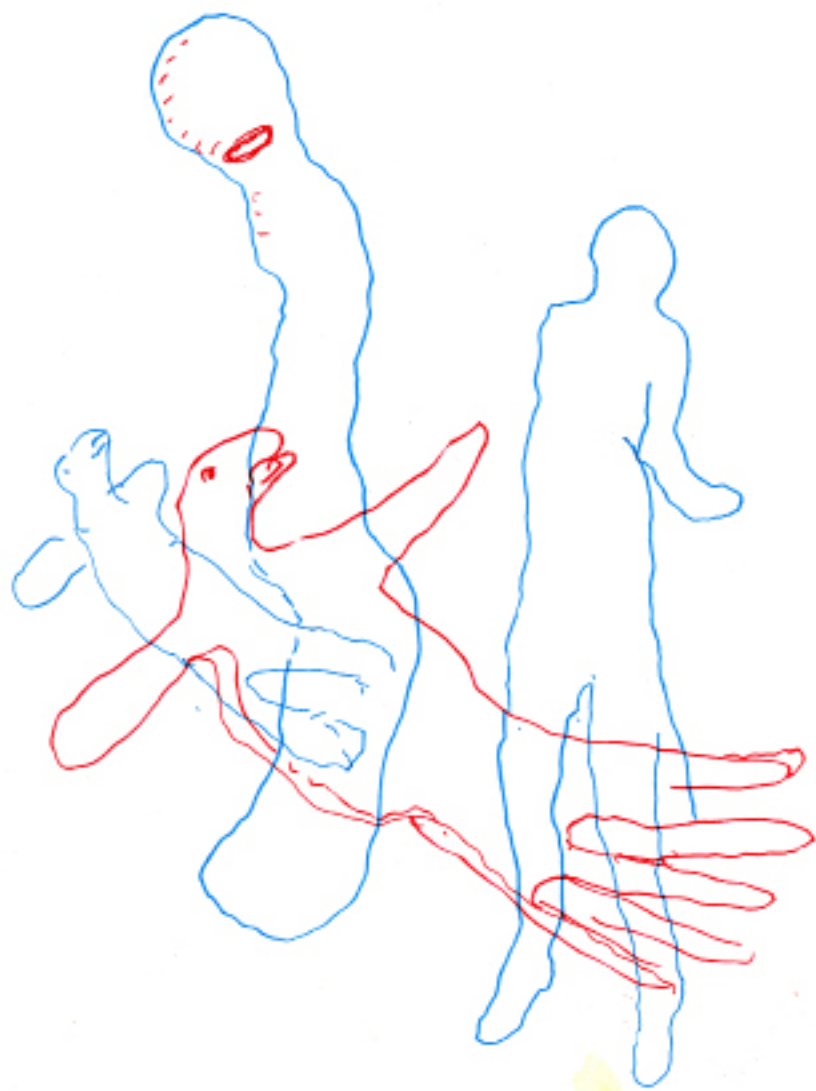

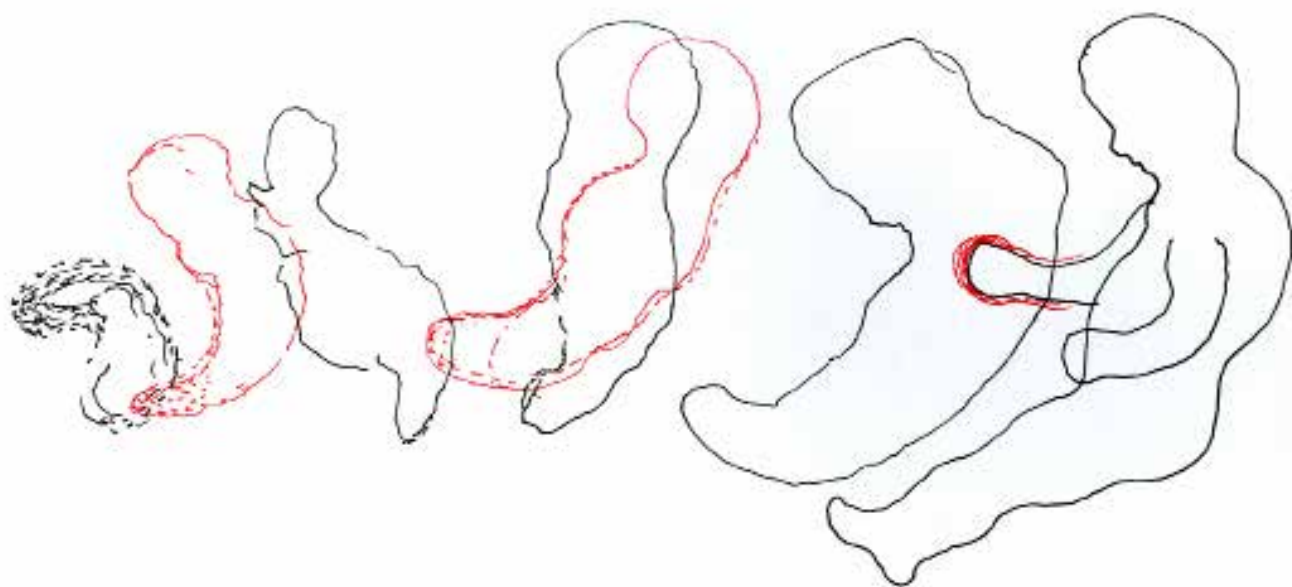

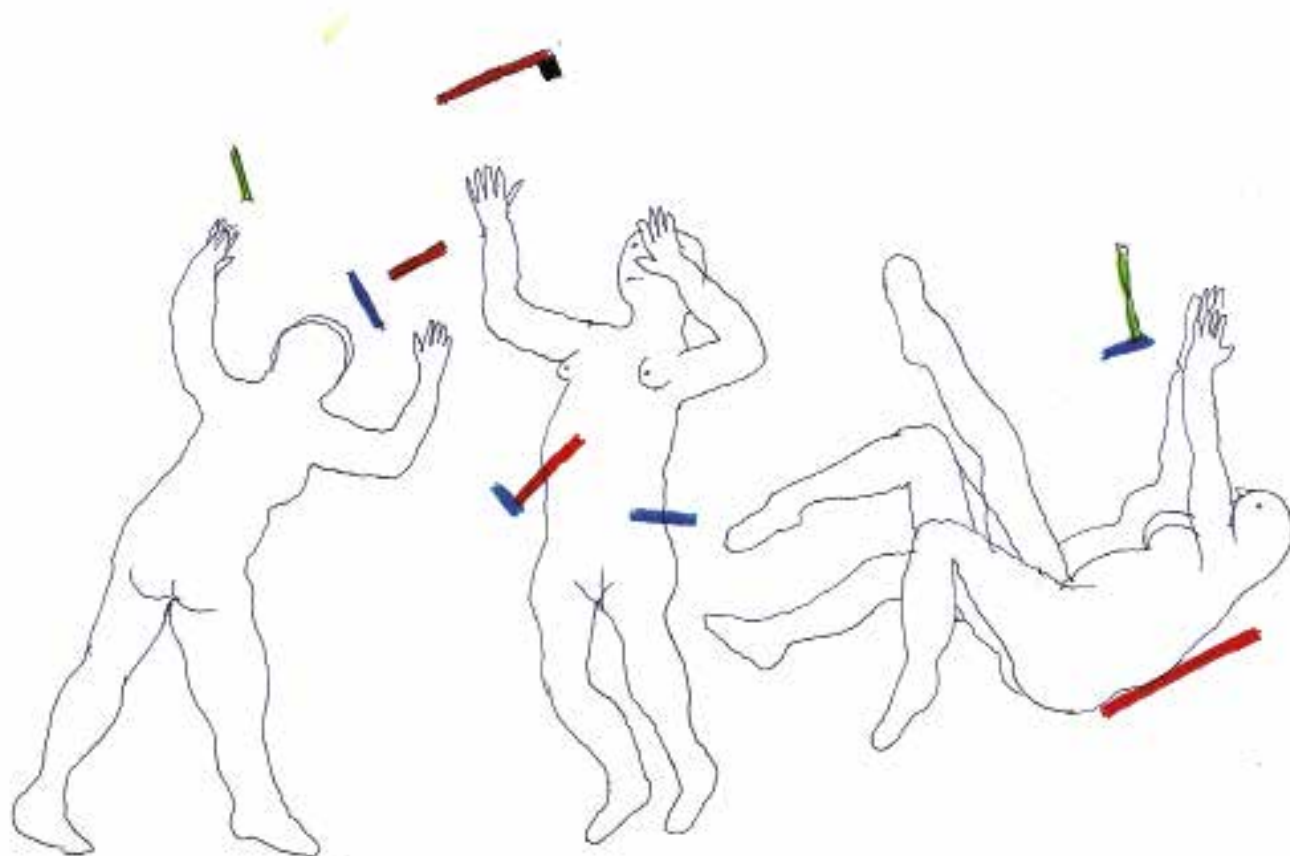

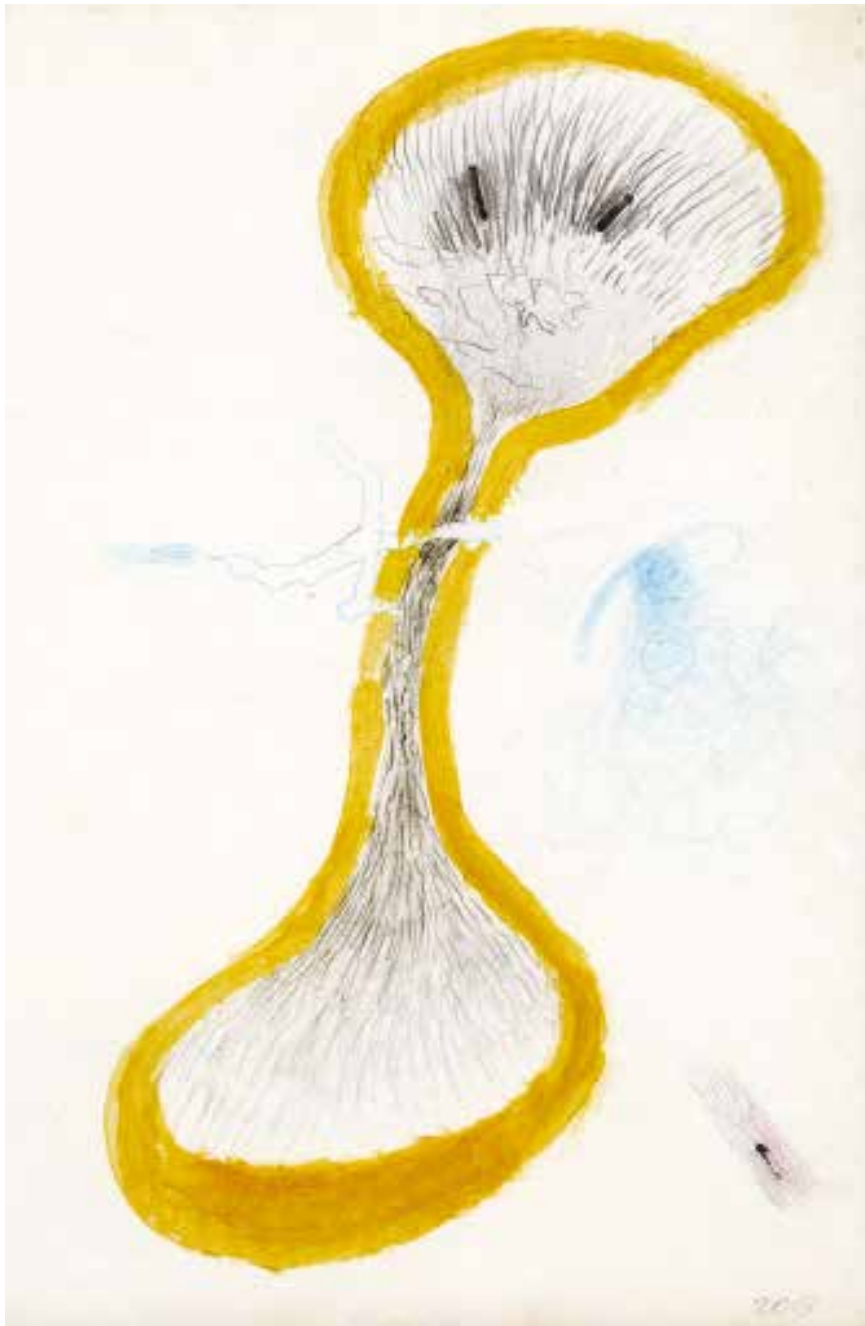

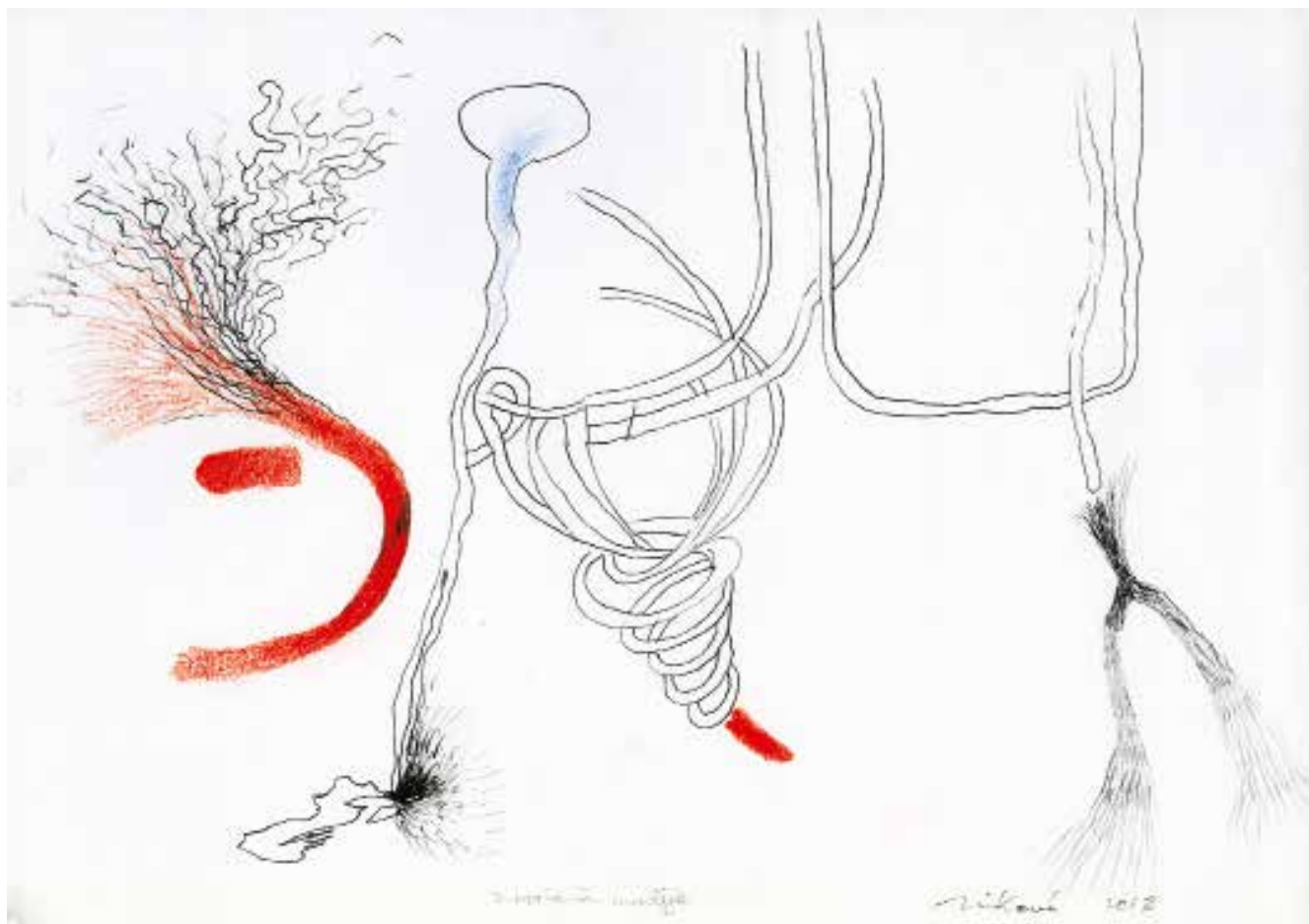

Házení sekýrkama / Axe Throwing 2014

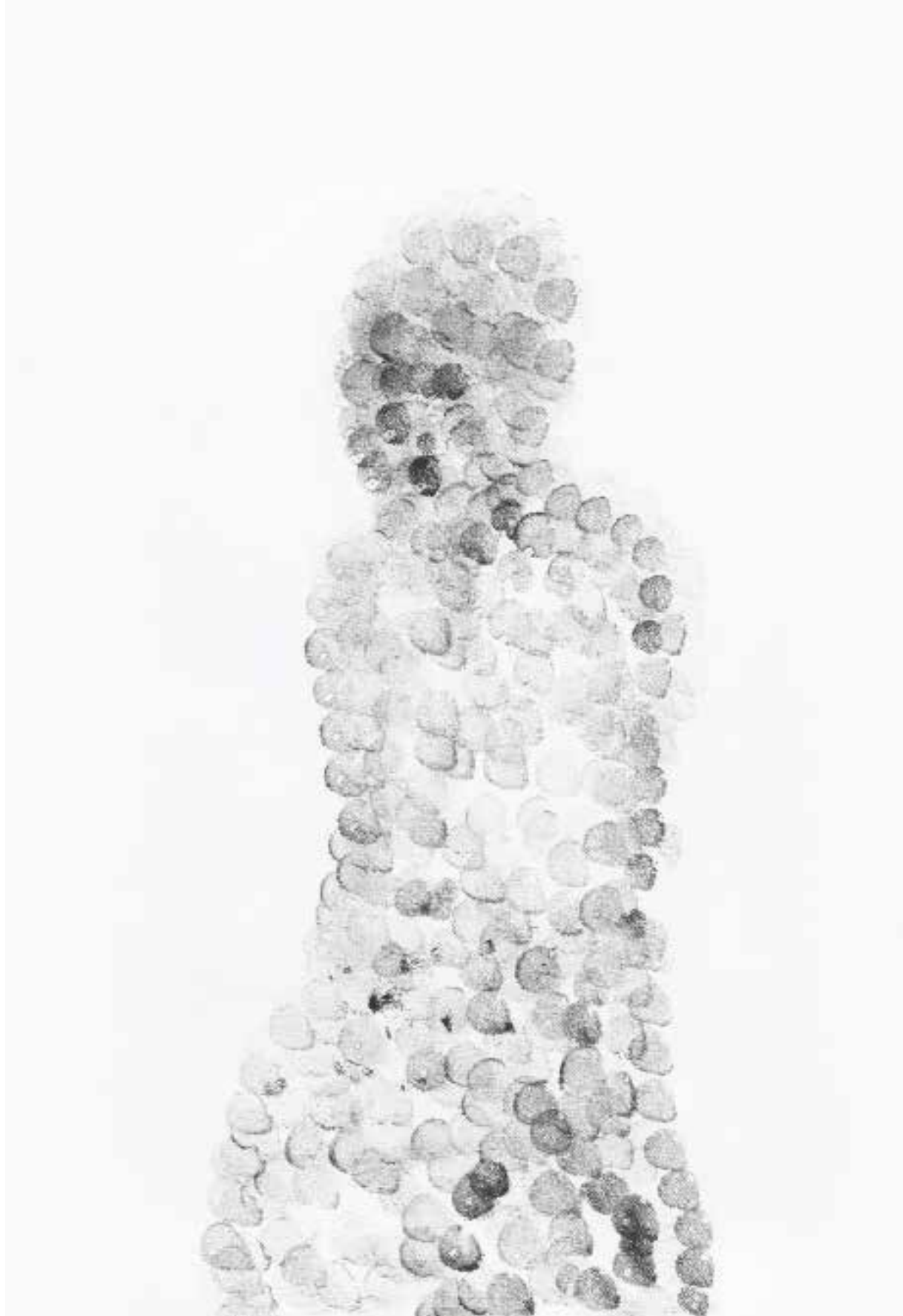

DODATKY 2017

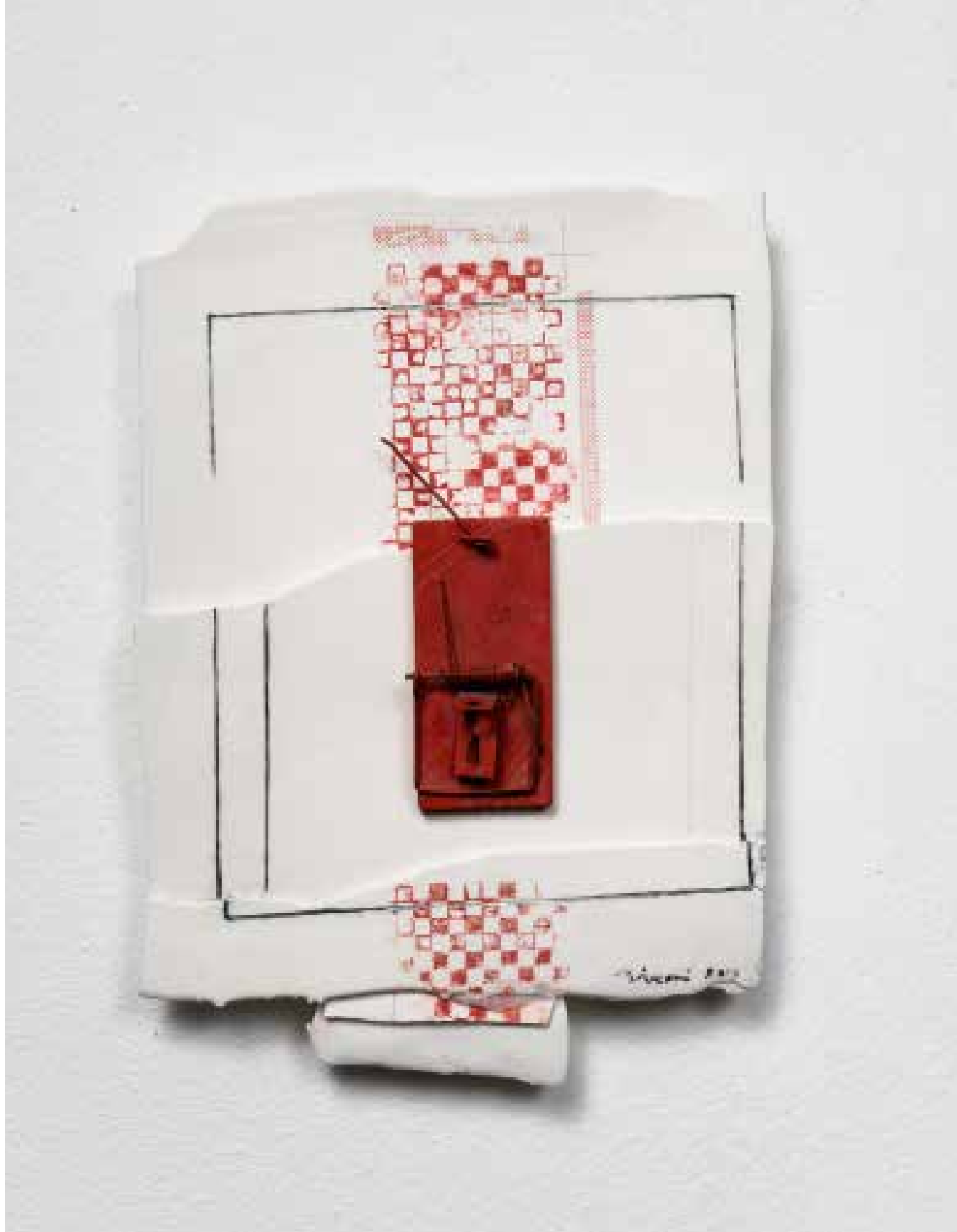
Additions 2017

Z cyklu Vzkazy (#1), 2017, 32 × 26 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#1), 2017, 32 × 26 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#2), 2017, 32×27 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#2), 2017, 32×27 cm, porcelain, mixed-media

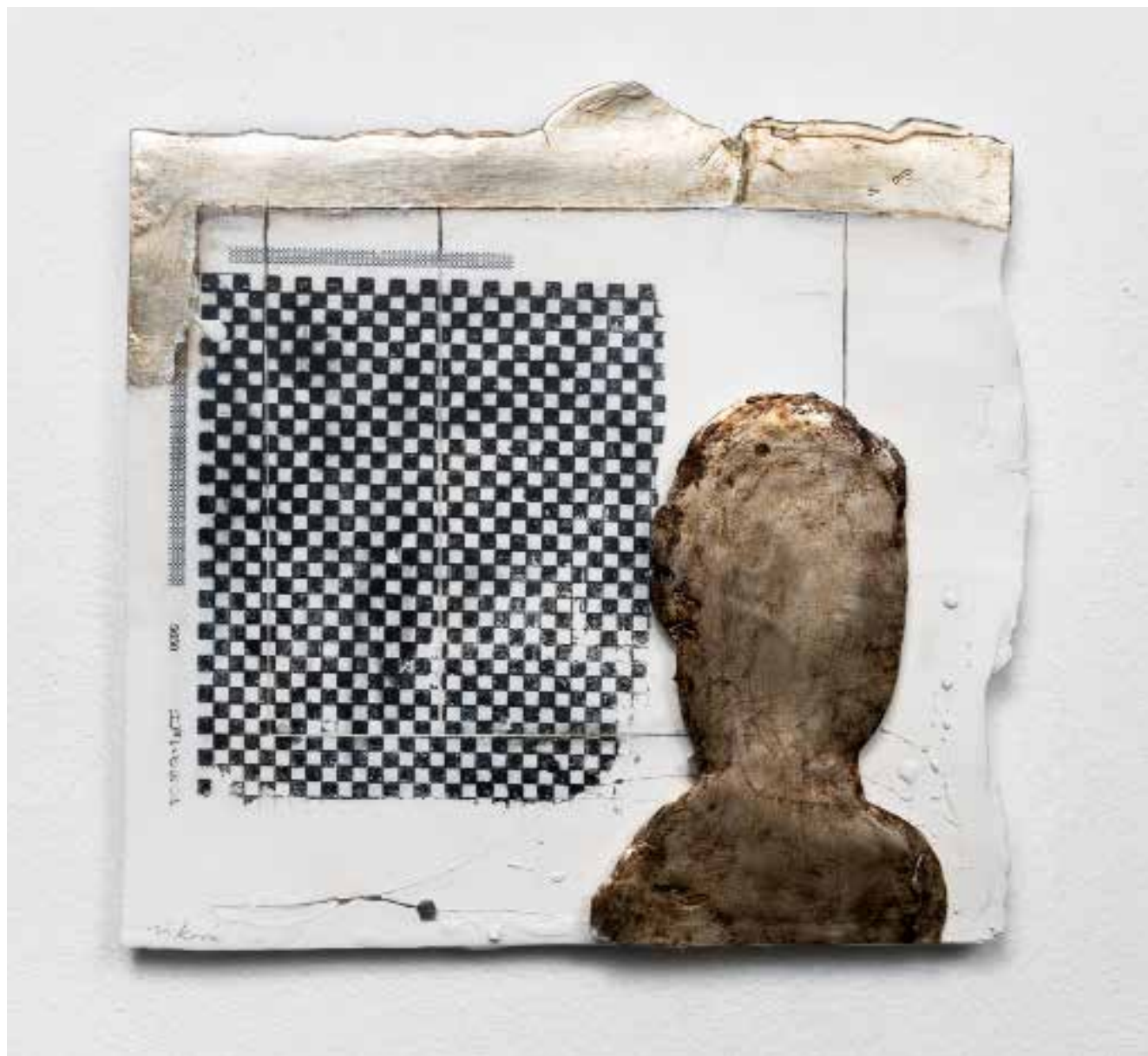
192 Z cyklu Vzkazy (#3), 2017, 36×33 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#3), 2017, 36×33 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#4), 2017, 32 x 23 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#4), 2017, 32 x 23 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#5), 2017, 27×35 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#5), 2017, 27×35 cm, porcelain, mixed-media

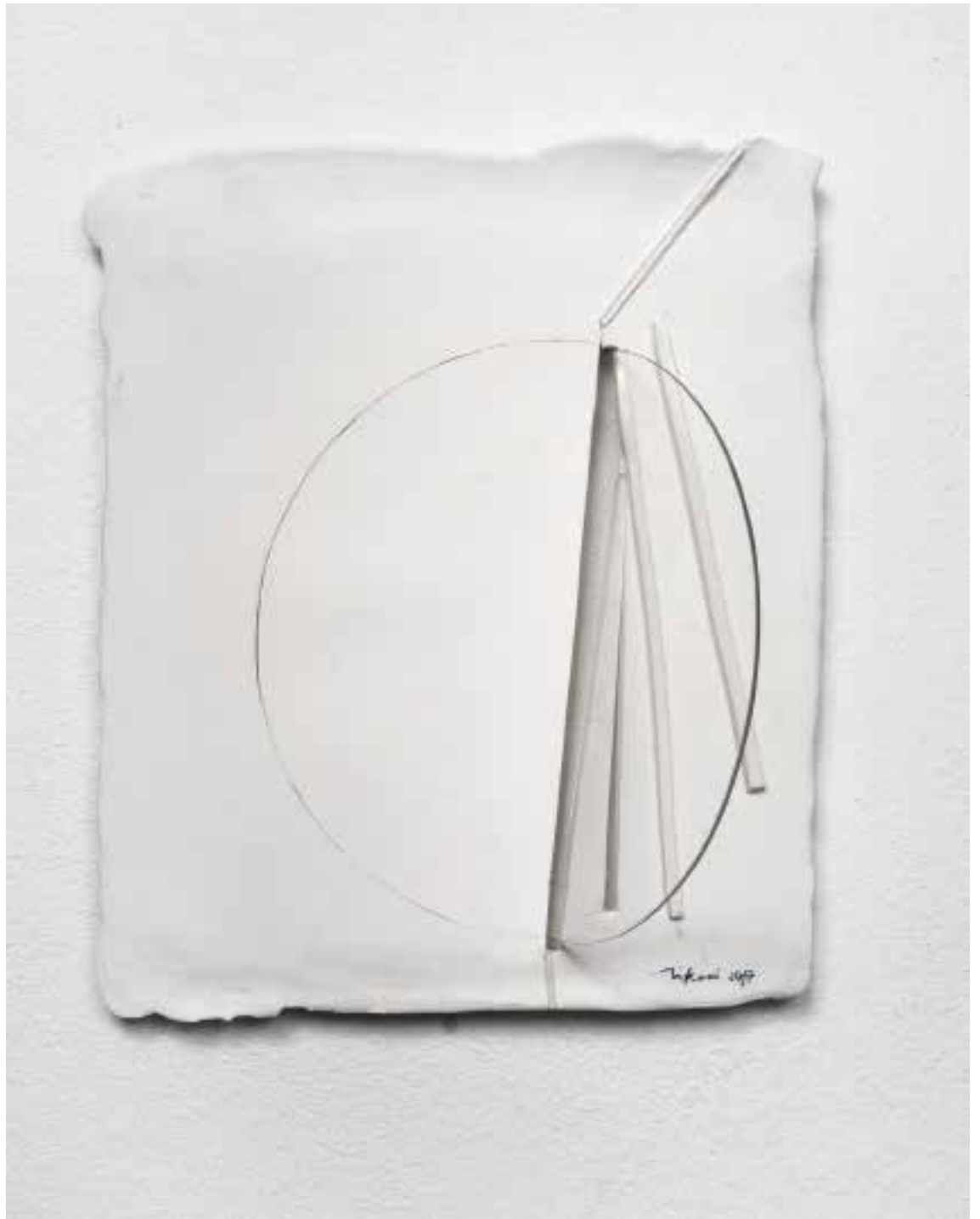
Z cyklu Vzkazy (#6), 2017 (ve spolupráci s Hideo Matsumoto),
35 x 27 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#6), 2017 (in collaboration with Hideo
Matsumoto), 35 x 27 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#7), 2017, 32×22 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#7), 2017, 32×22 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#8), 2017, 35×26 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#8), 2017, 35×26 cm, porcelain, mixed-media

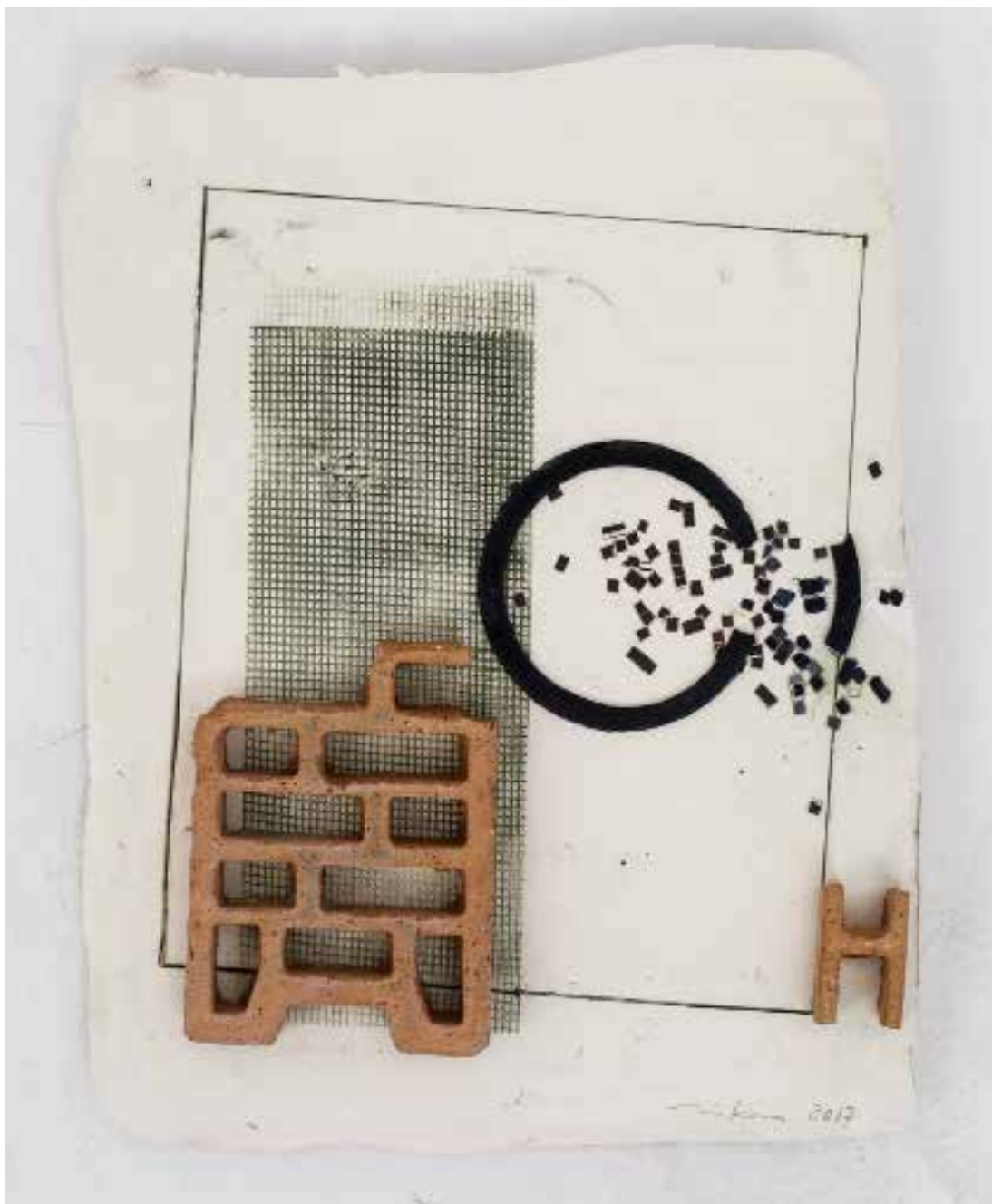
Z cyklu Vzkazy (#9), 2017, 29×26 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#9), 2017, 29 × 26 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#10), 2017 (ve spolupráci s Hideo Matsumoto),
28,5 × 30,5 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#10), 2017 (in collaboration with Hideo Matsumoto),
28.5 × 30.5 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#11), 2017, 36.5×27 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#11), 2017, 36.5×27 cm, porcelain, mixed-media

Z cyklu Vzkazy (#12), 2017, 59×40 cm, malba na dřevu
From the series Messages (#12), 2017, 59×40 cm, painting on wood

Biografie
Biography

Jindra Víková

www.jindravikova.cz

Členka IAC – Mezinárodní akademie keramiky, Ženeva

Member of IAC – International Academy of Ceramics, Geneva

Studia

Education

- 1964–1970 Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze /
Academy of Arts, Architecture & Design in Prague
1960–1964 Střední výtvarná škola, Praha / Secondary Art School,
Prague

Samostatné výstavy (výběr)

Solo Exhibitions (selection)

- 2018 České centrum / Czech Center, Wien
2017 Červený otazník, Michal Maršálek a Jindra Víková,
13 kreseb / Red Question Mark, Michal Maršálek a Jindra Víková,
13 drawings, Praha
Hlasitě a tiše / Loudly and Quietly, Jindra Víková, Pavel Baňka,
Prácheňské muzeum, Písek
Mezi figurací a abstrakcí / Figuration and Abstract forms,
Jindra Víková, Pavel Baňka, Městské divadlo Kolín, Studiová
scéna Pod točnou, Kolín
Reflection – Ceramic Sculptures, Pavel Baňka and Jindra
Viková, Schilt Publishing & Gallery, Amsterdam
2016 Prchavé okamžiky / Fleeting Moments, Topičův salon, Praha
(katalog / catalogue)
Objímání / Embracing, Galerie Magna, Ostrava
Ohlédnutí / Looking Back, Dům umění města Brna, Brno
2015 Prchavé okamžiky (Nalezený pes) / Fleeting
Moments (A Found Dog), Galerie Fotografic, Praha
(e-katalog / e-catalogue)
2014 Rané figurace / Early Figurations, Galerie Josefa Lieslera,
Kadaň (+ Pavel Baňka)
Texty lásky / Texts of Love, Galerie Natura, Průhonice, Praha
(katalog / catalogue) (+ Jessica Mayne)
Vztahy / Relationships, Galerie 172, Klatovy
2013 Permanentní dialog / Permanent Dialogue, Holiday Park,
Praha-Benice (+ Pavel Baňka)
Pozorovatelé a brouci / Observers and Beetles, Galerie Otto
Gutfreunda, Dvůr Králové nad Labem
2012 Back in the Time, Pingry School, Hostetter Gallery,
New Jersey (+ Pavel Baňka)
Vztahy / Relationships, Rabasova galerie, Rakovník
(katalog / catalogue)
Socha do barokní niky, Klatovy (Václav Fiala, Hangár F)
2011 Hledání úkrytu / Looking for Shelter, Galerie Magna,
Ostrava
2010 Ze dvou břehů / Two Shores, Galerie města Trutnova,
Trutnov (+ Jindřich Vík)
2009 Jindra Víková: Profiles, Tjök Dessauvafge: Movements in
Space, Galerie Marianne Heller, Heidelberg
Tváře – Fragments / Faces – Fragments, Museum Kampa –
Nadace Jana a Medy Mládkových, Praha (katalog / catalogue)
Gesta / Doteky, Galerie Peron, Praha
2008 Tváře a postavy / Faces and Figures, Galerie v kostele
sv. Marka v Soběslavi, Soběslav
2007 V krajině / In the Landscape, Galerie Máselnice, Český
Krumlov (+ Pavel Baňka)
2006 People and Animals, Beppu Wiarda Gallery, Portland
Twee Dimensies. Collages en keramiek, Galerie Groll, Naarden-
Vesting
Brouci / Beetles, Galerie Lazarská, Praha
2005 Live, Hanhyungrim Gallery, Bheopheung-ri, Tanhyeon-
myeon, Paju-si, Gyeonggi-do

- Masky / Masks, Václavské sklepy, Český Krumlov (+ Michael Flynn)
2004 Texty lásky / Texts of Love, Galerie Via Art, Praha
2003 Krajiny, postavy, hry, tajnosti / Landscapes, Figures, Games,
Secrets, Galerie Chodovská tvrz, Praha
Množení / Multiplication, Galerie Via Art, Praha
(katalog / catalogue)
2000 Auf der Suche nach dem Geborgenem / Looking for Shelter,
Stadtgalerie Bruneck, Bruneck
1999 Imaginary Portraits, Galerie Prager Kabinett, Salzburg
Imaginární portréty. Kresby, assembláže, keramické
objekty / Imaginary Portraits. Drawings, Assemblages, Ceramic
Sculptures, Galerie U Prstenu, Praha
1998 Jindra Víková, The Works Gallery, Philadelphia
Gestures (Stoneware & Bronze and Drawings), Margo Jacobsen
Gallery, Portland
The Countenance Divine. Ceramic and Bronze Sculpture,
Connell Gallery, Atlanta
Dialog – Dialog, Cultureel Centrum De Markthallen,
Herke-de-Stad
1997 Keramion – Museum für zeitgenössische keramische Kunst,
Frechen
Keramické plastiky a kresby 1974–1997 / Ceramic Sculptures
and Drawings 1974–1997, Moravská galerie v Brně, Brno
Příspěvek k retrospektivě / Contribution to the Retrospective,
Mezinárodní muzeum keramiky, Alšova jihočeská galerie,
Bechyně (katalog / catalogue)
1995 Plastiky a kresby / Sculptures and Drawings, Václavské
sklepy, Český Krumlov
1994 Keramické plastiky a kresby / Ceramic Sculptures and
Drawings, Galerie U Prstenu, Praha
Poses, Postures & Gestures of Reality, Connell Gallery, Atlanta
Galerie Brigitte Knyrim, Regensburg (+ Klaus Lehmann)
1991 Jindra Víková: Ceramic Sculpture, Pavel Baňka:
Photographs, Jacques Baruch Gallery, Chicago
1988 Museum für moderne Keramik, Deidesheim
1986 Oblastná galerie M. A. Bazovského, Trenčín (+ Adolf Born)
(katalog / catalogue)
Middlesex County College, Edison (+ Pavel Baňka)
1985 Dorothy Weiss Gallery, San Francisco
1983 Výstavní síň Stará radnice, Dvůr Králové nad Labem
(+ Vladislav Novák)
Mladá Fronta, Praha (+ Petra Oriješková)
1981 Teestube im Reepschlagerhaus, Hamburg

Skupinové výstavy (výběr)

Group Exhibitions (selection)

- 2018 Galerie Marianne Heller – Grand Anniversary Exhibition
Contemporary Ceramic Art of the World, Heidelberg
IAC / AIC Members' Exhibition, New Taipei City Yingge Ceramics
Museum, Taiwan
2017 Prvních 40 let – výstava oslavující historii Mezinárodního
keramického studia Kecskemét a jeho sbírek / The First 40 Years
– an exhibition celebrating the history of the International
Ceramic Studio Kecskemét through its collection, Budapest
2016 IAC / AIC Members' Exhibition, Keramika v architektuře
a ve veřejném prostoru / Exhibition Ceramics in Architecture
and Public Spaces, Barcelona
2015/2016 Premeny zeme, Novohradské muzeum a galéria,
Lučenec
Toni Scheubeck und seine Böhmischen Gäste, Städtliche
Galerie, Cham
2018, 2017, 2016, 2015, 2014, 2013, 2012, 2009, 2007,
2005 Letní keramická plastika, Střeďočeské muzeum
v Roztokách u Prahy, Roztoky
2015, 2014, 2013, 2009 Socha a prostor. Keramické setkání,
Regionální muzeum v Kolíně, Kolín
2014 Pocta Otto Gutfreundovi, Galerie Otto Gutfreunda,
Dvůr Králové nad Labem (katalog / catalogue)

- 2014, 2013 Art Prague, Veletrh současného umění / Contemporary Art Fair, Kafkův dům, Praha (katalog / catalogue)
- 2012, 2006, 2005 Art Prague, Veletrh současného umění / Contemporary Art Fair, Galerie Mánes, Praha (katalog / catalogue)
- 2013 Ceramics Now Exhibition, Galateea Gallery, București (katalog / catalogue)
Pán much / Lord of the Flies, Wannieck Gallery, Brno
- 2012 Snění / Dreaming, Artinbox Gallery, Praha
- 2011 Tcheques, Centre Céramique de Giroussens, Giroussens
- 2010 5-3ème Festival de sculpture céramique européenne, Galerie du Don, Le Don du Fel
Eastern European Ceramic Art Museum, Fuping
- 2009 Ton aus Prag – Figurative Bildhauerei Keramik, Galeria Kaufhof im Donau-Einkaufszentrum, Regensburg (katalog / catalogue)
- 2008/2009 The Spirit of the Figure: Four Views, Snyderman-Works Galleries, Philadelphia
- 2005 Ceramica Multiplex Jury Exhibition, Lubenica (katalog / catalogue)
One Piece – One Artist, Galerie Marianne Heller, Heidelberg
- 2004 Art & Interior 5, Veletržní palác, Praha (katalog / catalogue)
Socha a hlína na hradě, Hrad Sovinec, Sovinec (katalog / catalogue)
Keramik aus Tschechien, Keramikmuseum, Kellinghusen (katalog / catalogue)
IAC Members Exhibition, Icheon World Ceramic Center, Icheon (katalog / catalogue)
- 2003/2004 Akt, Obecní galerie Beseda, Praha
- 2001 World Ceramic Exposition 2001, Icheon World Ceramic Center, Icheon (katalog / catalogue)
- 300 Years of Czech Decorative Art, Takasaki Museum of Art, Takasaki (katalog / catalogue)
Con-Figuras cerámicas, Posada del Potro, Córdoba (katalog / catalogue)
2 000 Figural Works, Nancy Margolis Gallery, New York
Wandstücke, Museum St. Wendel, St. Wendel (katalog / catalogue)
Headshots, Connell Gallery, Atlanta
- 1999 Izmir Uluslararası Seramik Sempozyumu, Izmir Resim Heykel Müzesi, Izmir
The Plate Show, Collins Gallery, Glasgow (katalog / catalogue)
- 1998 International Contemporary Ceramics from the Igal and Diane Silber Collection, Laguna Art Museum, Laguna Beach, California (katalog / catalogue)
Die Menschliche Figur – Eine Ausstellung in Zwei Teilen / Human Figure – An Exhibition in Two Parts, Kunstforum Kirchberg, Kirchberg (katalog / catalogue)
Minisalon, Bibliotheque Royale de Belgique, Bruxelles
Frauen in Europa, Galerie Marianne Heller, Deutsch-Amerikanisches Institut, Heidelberg
- 1997 Sidney Myer Fund International Ceramics Award 1997, Shepparton Art Museum, Shepparton (katalog / catalogue)
- 1993 Contemporary East European Ceramics, St. Stanislaus Convent, Baltimore (katalog / catalogue)

Pedagogická činnost
Teaching Experience

- 2002-2018 Studio Jarmily Tyrnerové, Kohoutov
- 2003 autumn semester – School of Fine Arts, University of Connecticut, Storrs
- 1992-1993 two semesters – Ohio University, Athens
- 1996 spring semester – International program of Ohio University, Praha
- 1991 spring semester – University of Michigan, Ann Arbor

Mezinárodní ocenění (výběr)
International Awards (selection)

- 2001 Jury Award, The 1st World Ceramic Biennale, Icheon
- 1988 First Prize, International Art Festival, Baghdad
- 1986 Grand Prix, Triennale de la porcelaine, Nyon
- 1986 Gold Medal, Biennale internationale de céramique d'art, Vallauris
- 1984 Gold Medal, 27th Faenza Prize, Faenza
- 1981 Premio Acquistio, 30th Premio Faenza, Faenza

Rezidenční pobyty (výběr)
Residential Stay (selection)

- 2017 International Ceramics Studio, Kecskemét
- 2010 FuLe International Ceramic Art Museums, Fuping
- 2009 International Ceramics Studio, Kecskemét
- 2008 Guldagergaard, International Ceramic Research Center, Skælskør
Pingry School, Hostetter Gallery, New Jersey
- 2006 The Clay Studio, Philadelphia
- 2005 Sitka Center for Art and Ecology, Otis
- 1998 Canberra Art University, Canberra
- 1997-1998 Sitka Center for Art and Ecology, Otis
- 1995 University of Canberra, Canberra
- 1993 Maryland Institute College of Art, Baltimore

Zastoupení ve sbírkách
Major Collections

- Agentura českého keramického designu, Český Krumlov
- Art Matters, Atlanta
- Ateliers d'Art de France, Paris
- Auckland Museum Institute, Auckland
- Benaki Museum, Athens
- Canakkale Seramik, Kalebodur
- City Hall, Herk-de-Stad
- FuLe International Ceramic Art Museums, Fuping
- Galerie výtvarného umění v Chebu, Cheb
- Guldagergaard. International Ceramic Research Center, Skælskør
- Han Hyang Lim Gallery & Joy Collection
- Igal and Diane Silber Collection, Laguna Art Museum, Laguna Beach, California
- International Ceramics Studio Kecskemét, Kecskemét
- Izmir University Collection, Izmir
- Jane Cofer Collection
- Kennedy Museum of Art, Ohio University, Athens
- Keramion – Museum für zeitgenössische keramische Kunst, Frechen
- Kváča Collection, Praha
- Landesmuseum Württemberg, Stuttgart
- Lettenmayer & Partner Collection, Jirny
- Mezinárodní muzeum keramiky, Alšova jihočeská galerie, Bechyně
- Mobile Museum of Art, Mobile
- Moravská galerie v Brně, Brno
- Musée Ariana, Genève
- Museo Internazionale delle Ceramiche in Faenza, Faenza
- Museum Kampa – Nadace Jana a Medy Mládkových, Praha
- Museum of Modern Keramik, Deidesheim
- Museum Schloss Glücksburg, Römhild
- Museum Victoria, Melbourne
- Muzeum Ceramiki, Boleslawiec
- Národní galerie v Praze, Praha
- Novohradské muzeum a galéria, Lučenec
- Powerhouse Museum, Sydney
- Regionální muzeum v Kolíně, Kolín
- Saga Prefecture, Saga
- Severočeské muzeum v Liberci, Liberec

Shepparton Art Gallery, Shepparton
State Art Collection, Dublin
Studio F. A. Šporka, Kohoutov
Taipei Fine Art Museum, Taipei
Uměleckoprůmyslové museum v Praze, Praha
University of Canberra Art Collection, Canberra
Vision Art Center Museum, Shanghai
Walla Walla Foundry, Washington
World Ceramic Exposition, South Korea
W-ogljje Collection, Slovenia
8smička, Humpolec

Publikace (výběr)

Publications (selection)

Terezie Zemánková – Pavel Baňka, Texts of Love (Praha, 2014).
Terezie Zemánková, Jindra Víková. Odkazy a návraty / References and Returns (Praha: KANT, 2010).
Polana Bregantová – Rostislav Švácha – Marie Platovská (eds.), Dějiny českého výtvarného umění VI., 1958-2000 (Praha: Academia, 2007).
Ingrid Vetter, Moderne Keramik des 20. Jahrhunderts. Bestandskatalog der Sammlung Hinger / Raimers des Landes Rheinland-Pfalz (Stuttgart: Arnoldsche Art Publishers, 2007).
Matthias Ostermann, The Ceramic Narrative (London: A & C Black Publishers Ltd, 2006 – Philadelphia: University of Pennsylvania Press, 2006).
Bai Ming, World – Famous Ceramic Artists' Studios. Volume 2 of Europe (Hebei: Hebei Fine Arts Publishing House, 2005).
Michael Flynn, Ceramic Figures. A Directory of Artists (London: A & C Black Publishers Ltd, 2002 – New Jersey: Rutgers University Press, 2002).
Třeštík, Michael (ed.), Kdo je kdo / Who is who. Osobnosti české současnosti. 5 000 životopisů (Praha: Agentura Kdo je kdo, 2002).
Susan Peterson, Contemporary Ceramics (London: Laurence King Publishing Ltd, 2000).
Paul Scott, Painted Clay. Graphic Arts and Ceramic Surface (London: A & C Black Publishers Ltd, 2000).
Jolana Stádníková – Michael Třeštík, Sochy v Praze 1980-2000. Současné sochařství v pražském veřejném prostoru / Sculptures in Prague 1980-2000. Contemporary sculpture in Prague public spaces (Praha: Agentura Kdo je kdo, 2000).
Pravoslav Rada, Techniky keramiky (Praha: Aventinum, 1996).
Pravoslav Rada, Ceramic Techniques (London: Hamlyn, 1989).
Charlotte F. Speight, Hands in Clay. An Introduction to Ceramics (Mountain View: Mayfield Publishing Company, 1989).
Milouš Růžička – Tomáš Vlček, Současná keramika (Praha: Odeon, 1979).
Milouš Růžička – Tomáš Vlček, Contemporary Ceramics (Prague: Odeon, 1979).

Katalogy z výstav (výběr)

Exhibition Catalogues (selection)

Prchavé okamžiky / Fleeting Moments (Praha: Topičův salon, 2016).
Jindra Víková – Assemblages. Edited by Pavel Baňka (E-catalogue, 2015).
Pocta Otto Gutfreundovi v Rabasově galerii Rakovník: Nová síň pod Vysokou bránou. 15. ledna – 22. února 2015 (Rakovník: Rabasova galerie, 2015).
Olaf Thormann (ed.), Gefäss Skulptur 2. Deutsche und internationale Keramik seit 1946. Grassi Museum für Angewandte Kunst Leipzig (Stuttgart: Arnoldsche Art Publishers, 2013).
Puls Contemporary Ceramics. Edited by Raluca Baloiu (2013).

IAC/AIC Members' Exhibition (Santa Fe: New Mexico Museum of Art, 2012).
IAC/AIC Members' Exhibition (Paris: Museum at Sévres, 2012).
Intonation Deidesheimer Kunsttage (Deidesheim: 2010).
Shanghai International Ceramic Invitation Exhibition (Shanghai: Vision Art Center Museum Shanghai, 2008).
IAC/AIC Members' Exhibition (Fuping Xian, 2008).
Intonation Deidesheimer Kunsttage (Deidesheim: 2007).
IAC/AIC Members' Exhibition (Riga: Latvian Museum of Art, 2006).
Ceramica multiplex (Varaždin: Kerameikon, 2005).
Colofon Wijland catalogue (2003).
Pragas-Rigas maksklas dialogs / Dialog umění Prahy a Rigy / Prague-Riga Art Dialogue (Riga: Latvijas Mākslas Akadēmija, 2003).
Con-figuras cerámicas. Edited by Antonio Gonzáles (Santiago de Compostela: Centro de Artesanía e Deseño de Galicia, 2002).
Od nádoby k soše. Současná česká keramika. Milena Klasová, ed. (Praha: Sdružení výtvarných umělců – keramiků, 2000).
Wandstücke. Internationale Keramik. Edited by Elisabeth Feilen (St. Wendel: Museum St. Wendel, 2000).
Ausstellung (Frechen: Keramion, 2000).
The Plate Show. Edited by Paul Scott and Laura Hamilton (Glasgow: Collins Gallery, 1999).
Jindra Víková – Ceramic Sculpture, Pavel Baňka – Photographs. Edited by Tomáš Vlček (Chicago: Jacques Baruch Gallery, 1998).
International Contemporary Ceramics from the Diane Silber Collection (Laguna Beach: Laguna Art Museum, 1998).
Slyšme hlas. Socha v myšlenkách Starého a Nového zákona. Text: Milena Klasová (Praha: Sdružení sochařů Čech, Moravy a Slezska, 1996).
Jindra Víková. Milena Klasová, ed. (Bechyně: Alšova jihočeská galerie, 1997).
18th Fletcher Challenge Ceramics Award (Auckland: Auckland Studio Potters, 1994).
Taipei International Exhibition of Ceramics (Taipei: Fine Arts Museum, 1994).
Sculpturen aus Ton. Edited by Ekkart Klinge (Saarbrücken: Ministerium für Wiss. und Kultur des Saarlandes, 1993).
Socha – hlína. Milena Klasová, ed. (Karlovy Vary: Galerie umění Karlovy Vary, 1992).
Contemporary East European Ceramics. Edited by Jimmy Clark (Philadelphia: The Clay Studio, 1991).
Tschechische Keramik. Edited by Ekkart Klinge (Düsseldorf: Hetjens-Museum, 1991).
Triennale de la Porcelaine. Nyon-Suisse 1. VI-1. IX 1989 (Nyon: Association de la Triennale de la Porcelaine, 1989).
L'Europe des ceramistes (Paris: Métiers d'art, 1989).
The First International Ceramic Symposium in Australia (Canberra: Canberra school of Art, 1988).

Filmly

Films

1983 Svět Jindry Víkové / World of Jindra Víková, režie / director: Petr Skála
1982 Porcelánové figury a scéna pro trikový animovaný film Pastýřka a kominíček (60 min) / Porcelain Figures and Scenic Designs for Animated Film The Shepherdess and the Chimney Sweep (60 min), režie / director: J. Bonaventura

Z cyklu Vzkazy (#13), 2017, 32×22 cm, porcelán, kombinovaná technika
From the series Messages (#13), 2017, 32×22 cm, porcelain, mixed-media

Jindra Víková

Je později, než si myslíš
It's Later than You Think

texty / texts: Pavel Baňka, Milan Hlaveš, Jiří Hůla,
Helena Koenigsmarková, Jindra Víková, Terezie Zemánková
fotografie / photography: Pavel Baňka
grafický design / graphic design: Petr Hrůza
překlady / translation: Markéta Pauzerová
korektury / proofreading: Michaela Zindelová (cz),
Mala Teicher (en), Markéta Pauzerová (en)
tisk / print: Indigoprint, s.r.o.
Drtinova 557/8, 150 00 Praha 5-Smíchov

Vydal / Publisher KANT, www.kant-books.cz
Praha, 2018

ISBN: 978-80-7437-251-3

www.jindravikova.cz

Tato publikace vychází s podporou Ministerstva kultury České republiky.
This publication was supported by the Ministry of Culture of the Czech Republic.